



# வினாக்கள்

ஆனி மார்ச் 1999



வெளியீடு

சுந்தரீதியான் ஆச்சார்ய மகல கலைப்பயாட்டுப் பேரவை



## குறள் வழி

“ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்  
கொல்தாமுடைமை  
வைத் திழக்கும் வன்கண் அவர்.”

பொருள்:-

வறியார்க்கு கொடுத்து அவர் அடையும்  
இன்பத்தை பொருள் சேர்த்து வைத்து  
பின் இழப்பவர்கள் அறியமாட்டார்கள்.

ஸ்ரீ

அருணாசலசிவ அக்ஷர மணமாலை

நூல்

அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ  
அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ!

- 76) மலைமருந் திடநீ மலைத்திட வோவருண்  
மலைமருந் தாயொளி ரருணாசலா (அ)
- 77) மானங்கொண் டுறுபவர் மானத்தை யழித்தபி  
மானமில் லாதொளி ரருணாசலா (அ)
- 78) மிஞ்சிடிற் கெஞ்சடுங் கொஞ்ச வறிவனியான்  
வஞ்சியா தருளெனை யருணாசலா (அ)
- 79) மீகாம னில்லாமன் மாகாற் தலைகல  
மாகாமற் காத்தரு ளருணாசலா (அ)
- 80) முடியடி கரணா முடிவிடுத் தணைநேர்  
முடிவிடக் கடனிலை யருணாசலா (அ)

தொடரும்...

1999 ஆவது

**பொருளடக்கம்**

	பக்கம்
1) சுந்தன் கார்த்திகைக்க காரிகையரால் கார்த்திகேயன் நாமம் பெற்றான்	1 - 4
2) மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்	5 - 9
3) நடடகல்? உம் பேசும்	10 - 12
4) நாமஸ்மரணை	13 - 15
5) கண்ணனும் அனுமாரும்	16 - 21
6) லண்டன் பயணம்	- 22
7) அளவிலாத பெருமைவர்	23 - 28
8) சந்நிதியான்	29 - 31
9) ஞானமண்டித சேவாரம்பி	32 - 33
10) மயில்வாகை சுலாமிகளின் குருபூசைத்தினம்	- 34
மாணவர் பக்கம்	
11) போர்த்துகேயர் கால இலக்கியங்கள்	35 - 36
12) Easy Way to Learn English (Part-17)	37 - 38

அன்பளிப்பு : மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

வருட சந்தா தபால் செலவுடன் 385/- ரூபா.

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்.

அச்சுப் பதிப்பு : அச்சகம் - சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்  
தொண்டை மானாறு.

# ஆனி மாத சிறப்புப் பிரதி பேறுவோர்

திரு. N. சுதிரவேஸ்

(மோதி மாளிகை, சிவன், அம்மன் வீடு, திருநெல்வேலி.)

திரு. செ. மதியாபரணம்

(வளர்மதி புடவை அகம் 258 - 176 கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்.)

திரு. க. அருளானந்தம்

(சொம உத்தியோகத்தர், புக்கடி, புலொலி தெற்கு.)

திரு. நா. தெய்வேந்திரம்

(இத்திரா கபே, நெல்லியடி.)

திரு. சி. பத்மராஜா

(தாமு பன்னிக்கடத்தடி, நன்னடி.)

திரு. M. அருட்செல்வம்

(எழுதுவினாருர், காணிப்பதிலகம், பருத்தித்துறை.)

திரு. சு. சண்முகசுந்தரம்

(செல்லமுத்து புடவை மாளிகை, நெல்லியடி.)

துர்க்கா பல்பொருள் காணிபம்

(மத்திய மகாவித்திலாஸய வீதி, நெல்லியடி.)

திரு. S. செல்வராஜா (செவ்வி)

(எண்ணெய் விதபலனயாரவர், மத்திகை.)

திரு. A. S. S. இராமச்சந்திரன்

(மாலிசத்தி, அல்வாய்.)

# “ ஞானச்சுடர் ”

## வைகாசி மாத வெளியீடு

### வெளியீட்டுரை:

ஞானச்சுடர் வைகாசி மாத வெளியீட்டிற்கான வெளியீட்டுரையை பிராமச்சேவையாளர், திரு. சி. சிவபாலசுக்கம் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். அவர் தனது வெளியீட்டுரையில் சந்திநியாள் ஆர். ரமம் அன்ன நாயக்கையிடம் சமூகத்திற்கு தேவையான பல சேவைகளையும் செய்து வருகின்றது. அதனானைய ஒரு அம்சமாக பேரவையை ஏற்படுத்தி இந்த சுடரையும் வெளியீட்டு வருகின்றது எனக்குறிப்பிட்டார்.

### மதிப்பீட்டுரை:

எழுத்தாளரும் சாகித்திய விரும்பு பெற்றவருமான திரு. ஐ. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை நிகழ்த்திவார்கள். அவர் தனது ஆரம்ப உரையில் இயந்திரமயமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய உலகில் எம்மை எல்லாம் அமைதியான ஒரு நிலைக்குக் கொண்டுவந்து நல்ல சிந்தனைகளைச் சிந்திப்பதற்கு இந்தச் சுடர் எமக்கு துணை செய்கின்றது எனக்குறிப்பிட்டார்.

சமயக் கருத்துக்களைக் கூறுகின்ற சஞ்சிகைகளை வெளியிடுவதில் எமது மாவட்டம் வறண்ட நிலையிலேயே காணப்படுகின்றதெனவும் அந்தவகையில் ஒழுங்காகவும் சிறப்பாகவும் இன்றையபொழுதில் சமயம் சார்ந்ததாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிற சஞ்சிகை என்ற பெருமையை ஞானச்சுடர் பெற்றிருக்கிறது எனவும் குறிப்பிட்டார். மேலும் சந்திநியாளின் அருளைப்பரப்புகின்ற சஞ்சிகையாகவும் இது வெளிவந்து கொண்டிருப்பதும் இதன் சிறப்பு அம்சமாக விளங்குகின்றது.

சமயம் சார்ந்த சஞ்சிகையாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இந்த சஞ்சிகைக்கான விடயங்களைச் சேகரித்தல், அவற்றைக் தொகுத்தல் குறித்த தவணைமில் வெளியீடுகல் போன்ற சுஷ்டய்களைத் தாண்டி வெளிவந்து கொண்டிருப்பது பாராட்டப் படவேண்டிய விடயமாகும் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

இறுதியில் மலரில் இடம்பெற்ற ஒவ்வொரு கட்டுரைகளின் நிறுப்பையும் கருக்கமாக மதிப்பீடு செய்து தனது உரையை நிறைவு செய்தார்.

# சந்திரமீரட்டை மணிமாலை

இப்பிரமலி தாய் சிங்கமலை

வெண்பா

பல் னைவருந் தானாவரும் பற்றி விருத்தவரும்  
தலைவருவாரம் னெரியதிற் றான்படிய நண்ணுதலம்  
யோறிலனைச் சந்திதிபோள் மேவுமவ ரின்பநிலைக்  
கீறிலனைச் செல்விரந்து.

கவித்துறை

இரந்துள் கமல விணையடிப் போதர னென்றடைந்தோர்  
அரந்தை யழிந்திடப் பெற்றறா னாழியி லார்தலுற்றார்  
சரந்தொடுத் தேசமீ செய்தாரு முயந்தனர் சந்தியாய்  
புரந்தா னிழிநகை யேனையு மெந்தப் பொழுதினும்.

வெண்பா

எந்தப் பிறவி யெடுத்தா ளு நாய்க்கடையே  
ஊந்தப் பிறவியெலா நின்றனர - விந்தப்பூந்  
தாலினைக ளெத்தவருள் சந்தியி லேகுறமின்  
நோளினையுங் கந்தா ககிந்து.

கவித்துறை

கந்தா லுமையருண் மைந்தா குறத்தி கடக்குமு  
கந்தா யொளியயி வெந்தா யருட்டிருக் காரனை  
கந்தா மலவனம் வெந்தே யழிவுறக் கையவேன  
கந்தா னொளிபெற வந்தருள் சந்திதிக் காருண்யவே.

வெண்பா

கார்த்தமயில் லாகனனைக் காசிபமின் மோகனனைச்  
சீர்த்திமலி சந்தியிற் சேவகனை - நேர்த்தியுறப்  
புன்னபரங் காந்திவழும் போற்றித் துதித்தினுள்  
கல்மலினை பாறுங் கடிது.

கவித்துறை

கடித்தார் புரள்புயங் கண்ணி விழைந்துளங் கன்றினள் மான்  
கொடித்தா ரகிவிடு கண்ணிக் குயர்புயங் குன்றருள் வேல்  
பிடித்தா ரமர்சந் திதிவெற்பா வின்பம் பெருக்குநரை  
குடித்தா ரளிமூரல் தார்வாங்கி வாயுட் குறையறவே.

ஆக்கம் : மணிப்புலவர்

# கந்தன் கார்த்திகைக் காரிகையரால் கார்த்திகேயன் நாமம் பெற்றான்

மாணவன் சரவணக் கூட்டுவதை நிரிந்து மனம் மகிழ்ந்தான். ஆரவன் போல ஏனைய தேவர்களும் மனமகிழ்ந்து நிற்கார்கள். வல்கண்ட, உலகம் போல வழக்கி பெற்றார்கள். கங்கை நதிநிலை விளங்கும் சரவணம் சரவணத்தில் வந்த சண்டுகளைக் கைக்குழவி போலக் காதலித்தார்கள். சேயவனின் திருவிளையாடலைச் சேவித்து நின்றார்கள். கார்த்திகை மாதலா வரவழைத்தார்கள். அவர் முகம் நோக்குவார்கள், உலக குலிர்ந்து உலரப்பார்கள்;

"கொள்வேன் பெருமான் சிறந்த சரவணத்தில் திரும்கின்றுார். குழந்தை போல உதித்தார். உலகன் தவத்தில் பாலமுதம் ஊறும் அவர் உண்ண ஊட்டுங்கள். நானும் போய்க்குங்கள். நடை பல பாராட்டுங்கள்.

அக்கமுறையைக் கார்த்திகை தெரிவையர் சிரமேற் கொண்டார்கள். சரவணப் பொய்வாயின் இடமாக வந்தார்கள். மழ அறும் மாதர் அறு வரும் கண்டார்கள். திருவருள் சிறுந்த சரவணத்தில் குமரன் குழவி யாகக் குலாவினர். வாயார வாழ்த்தினார்கள். கையாரச் கூப்பினார்கள். கண்ணாரச் கனித்தார்கள். மனமார நினைத்தார்கள்.

குமரன் செறுகரைக் தேய்ப்பவர். உறுநருக்கு உதவுபவர். ஆதலின் அறுவருக்கும் ஆக ஆறு உருவம் ஆனார்.

ஆரல் வர்க்கத்தினர் அறுவரும் ஆனந்தம் அடைந்தார்கள். வேறு வேறாக எடுத்தார்கள். மார்போடு அணைத்தார்கள். ஊறு பாலமுதம் ஊட்டினார்கள். பொய்கையாயின் புன்முறுவல் பூத்தார். ஒப்பற்ற கருணை காட்டினார். பசுவால் மிகப் பரிதவிப்பவரைப் போலப் பால முதம் பருகினார்.

தாரகைத் தெரிவையார் குமரனைத் தாமரை மலர்ப் பள்ளியில் சேர்த்தினார்கள். அம்மலர்கள் வல்குடன் தேன் கண்ணா தலை. கரையில் கடம்ப மரம். அறு குலிர்ந்த நிழல் செய்தது. கடம்பின் தழைகள் எங்கும் செறித்திருந்தன. தாய்மார் குழந்தையைக் கண் துயில்வித்தார்கள். திரு முருகன் கருணையோடு திருவிளையாடல் செய்வான்.



உறங்க ஓர் உருவமாவார். விவரத்து விழித்து எழுவார். பிருது  
வான மொழி பயில ஓர் உருவமாவார். பவளவாயால் பால்பருக ஓர்  
உருவமாவார். நகைத்திருக்க ஓர் உருவமாவார். வினையாடல் செய்  
ஓர் உருவமாவார். ஓயாது அழுமை காட்ட ஓர் உருவமாவார்.

தவழ ஒரு வடிவமாவார். தவர்ந்து மெல்லத் தள்ளாட ஒரு வடி  
வமாவார். நிற்கவாற்றாது ஒய்வென எழுந்து விழுவதற்கு ஒரு வடிவ  
மாவார். இருப்பதற்கு ஒரு வடிவமாவார். தடரகத்தை உலக்கிச் சூழ  
ஒரு வடிவமாவார். தாய் மடியில் தரிக்கிறுக்க ஒரு வடிவமாவார். மேலாவ  
ஒரு குமரனே இவ்வாறு இயல்பானார்.

கைகொட்ட ஒரு வடிவம் கொள்வார். நின்று பாட ஒரு வடிவம்  
கொள்வார். விநுநிப்பிப் பார்க்க ஒரு வடிவம் கொள்வார். ஓடுவதற்கு  
ஒரு வடிவம் கொள்வார். சென்று ஒளிக்க ஒரு வடிவம் கொள்வார்.  
எங்கும் தேட ஒரு வடிவம் கொள்வார். சிவன் மகன் ஒருவரே இவ்  
வாறு செய்தருளுவார்.

இவ்வாறு ஆறு திருவடிவங்களோடும் கணமது ஒன்றில் ஆயிரம்  
ஆயிரம் ஆடல்கள் அருளுவார். அவரே பரம்பொருளாக நிற்பவர். அவரே  
உத்தமர். அவரே குமாரகவாயிக் கடவுள். அவரே ஆன்மாக்கள் இடம  
தாக்க நின்று ஆட்டுனிப்பவர். இன்னோரன்ன ஆடல்கள் அற்புதமானவை.  
மாயையினால் விவரத்து வினையாட்டு அருள்பவர் ஆயினார்.

குமரப்பெருமான் நூன் வடிவின்ராகத் தோற்றியவர் அவருடைய  
திருச்செயலையி் பார்த்தவர்கள் பரவசமடைந்தார்கள். பிதாமகன் பிர  
மித்து நின்றார். திருமால் திருமயம் பொலிந்து நின்றார். இத்திரன்  
இரங்கினான் ஏனைய தேவர்கள் இன்புற்றார்கள். முனிவர்கள் முகம்  
மலர்ந்தார்கள். எல்லோரும் சொல்லரிய மகிழ்வேரடும் ஆச்சரியத்தோடும்  
கொல்லத் தொடங்கினார்கள்.

“ஒரு குமாரரே பல குழந்தை வடிவமாவார். எமது கண்ணின்  
ஏய் எனும் அனலையில் இயற்றுவது அளக்கொணாறு. வேறுபாடுகள்  
வியப்பை உண்டாக்குகின்றன. அவருடைய அருளாடல் அறிதற்கு அரிது.  
எவ்வாமாயங்களும் இயற்ற வல்லார். அளவிறத்த நூன் வடிவின்  
ராவார்.”

“கையில் தாங்கும் குழந்தையாகக் காட்டி தருகின்றார். அவர்  
செய்யும் அருள்மாயம் ஆராலும் ஆற்றாது. பிறரைப் பற்றிப் பேசுவது  
என்வ! இவர் போல் ஒன்று யாங்கள் சொரிதறும் இல்லை. அவர் நிக  
ரற்ற பரம் பொருளே ஆவார்.



குழந்தைகளே ஏழ்களின் செல்வங்கள்



இவ்வாறு தேவர்கள் சித்தவையைச் சீரிதாக்கினார்கள். வரத்தி யல்பால் வந்த வேளை வாழ்த்தினார்கள். வலங்கினார்கள்.

பாதர்கள் அறுவரும் முனிவர் மனைவியர் அக்கினி வர்க்கத்தினர், தாரவாகப் பெண்கள். ஆறுமுகப் பெருமானைய ஆடவை ஆர்வதித் தார்கள். முழுவதையும் பார்த்துப் பரவசமடைந்தார்கள். குழந்தைகள் என்று உன்சத்தில் கொள்ளவில்லை. அருளுவிட்டு அகலாது அமர்ந்தார்கள். அஞ்சாத் தார்கள். வழிபடு கடவுளாக உன்சத்தை ஒருப்படுத்தினார்கள். அன்போடு ஆதரித்தார்கள் பெரிதும் போலி வளர்த்தார்கள்.

பிணவர்க்கத்தினர் வானவாக்கு மேலான தேவனுக்குத் தாயான தன்மையைத் திருமுருகாற்றுப்படை.

“அறுவர் பயந்த வாழார் செல்வ” என ஆற்றுப்படுத்தும் அருத்தியொழிந்த அதுவராலே பெறப்பட்ட ஆறுவடிவு பொருந்திய செல்வ” என நச்சிவார்க்கியர் நல்லுரை நவில்வார்.

“எச்சிச் சிடவயின் விளங்கா றுறைசொழு - மகலிருள்  
உடவன் ஓறயின் சாவினி ஒழிய  
அறுவர் மற்றையோடு மந்திலை அயின்றனர்  
மறவறு சுறியின் மாதவர் மனைவியர்  
நிறைவயின் வழாஅது நிற்கு வினரே  
நிவந்தோக் கிமயத்து நிலப்பெறு மனைப்  
பயந்தோ ரென்ப பறுமத்துப் பாயல்  
பெரும்பெயர் முருகநின்”  
என்று பரிபாடல் பரிந்து பாடும்.

“சரவணப்பும் பன்னியறைத் தாய்மார் அறுவர்  
திருமுலைப்பால் உண்டான் திருக்கவே லன்”  
என்று சிலப்பதிகாரம் சீரிய சிந்து செப்பும்

வெள்ளிப் பொருப்பிறுந்திடும் பரம்பொருள் ஒருநான் சரவணக் கையர் கார்த்தருளினார். உடனாகக் கன்னிப் பருப்பதத் கொடியும் வந்தருளினார். நிலப்புகள், நிறைந்த சரவணத்திருந்த தவயணத்த தம்மலைக்கன் கொணரவே எழுந்தருளினார்கள்.

அப்பொழுது அரனை ஆரல் வர்க்கத்தினர் பேரன்போடு வணங் கினார்கள். அவர்கள் கச்சனிந்த அழகிய தணத்தை உடையவர்கள். மயிலிறகின் அடிக்குருத்தைப் போன்ற பற்கள் உடையவர்கள். புவளம்

★ தர்மம் துரதிருட்டங்களைத் தடுக்கிறது. ★

போன்ற சிவந்த வரையை உடையவர்கள், பூரணத்திரஸ் போன்ற முகம் உடையவர்கள்.

கார்த்திகைப் பெண்களுக்குக் கண்ணுதலோன் பெருக்கருணை காட்டியருளினார்.

“கத்தன் தன்னை நீவிர் வளர்த்தமையால் உங்கள் மகனாவான். கார்த்திகையன் என்னும் பெயர் ஆவான். எவராக இருப்பினும் உங்கள் கார்த்திகை நாளில் இக்குமாரனது மதனுடை நோக்காளில் வழிபாடு ஆற்றுவாம். அன்போடு அர்ச்சிப்பவர்களுடைய குறைகளை நீக்கி வைப்போம். நிறைவான வாழ்வு பெறுவார்கள். முடிவில் முத்திப் பேற்றை அருள்வோம். பத்திக்குப் புகழிப் பயன் முத்தியாகும்.

கார்த்திகைப் பெண்கள் அருள்வினை - பெற்றுத் தம்புலம் புக்கனர்.

“தாயென ஆரல் போத்து தனம்கொள்பால் அருத்த வாலே  
 உயதோர் கார்த்திகையன் என்றொரு தொல்பேர் பெற்றான்”  
 என்பது சுந்தரபுராணம்

சீவ. சண்முகவடிவேல்

### நான்கு வகை மனிதர்கள்

முதல் வகை - சந்தனக்கட்டை

சந்தனக்கட்டை என்பது தான் தேய்ந்து பிறகுக்கு மனம் கொடுக்கிறதோ. அது போல தன்னை வருத்தித் தியாகம் செய்து பிறகுக்காக வாழ்பவன்.

இரண்டாவது வகை - பசு

பசுவிற்கு நாம் சந்த அளவிற்கு உணவு கொடுக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு அது பால் கொடுக்கும். அது போல தனக்கு என்ன ஆதாயம் கிடைக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு உழைப்பவன்.

மூன்றாவது வகை - மயில்

தரணாக மயில் இறகு போடாது. அதைப்பிடித்துத்தான் இறகைப் பிடுக்கு வேண்டும். அது போல இந்த வகை மனிதனை நாமமாகப் பணியாற்ற வைக்க வேண்டும்.

நான்காவது வகை - தேள்

தன்னை செய்யாவிட்டாலும் தேள் கொட்டும். அது போல இந்த வகையினர் தன்னை செய்யாமல் தீமை செய்யார்கள்.

★ அமைதியான மனம் மனிதன் அடையும் என்றும் வாக்கியம். ★

மாண்புமிகு மேன்மைப்படுத்தும்

மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

## அரங்கேற்ற வைபவம்

அரங்கேற்ற வைபவத்தைக் காண விழைவான்போற் பாகவான் பரீரெனப் பிரகாசித்தான் அரங்கேற்ற மண்டபத்தில் அளவிறந்த மக்கள் தம் இளவரசர்களின் கிரஹீர விளையாட்டுக்களைக் கண்டு களிக்க மகிழ்வுடன் ஆடினர் பல்வேறு நாட்டு மன்னர்களும் சேர்ந்து வந்தமர்ந்திருந்தனர். அரங்கில் மன்னன் திருதராஷ்டிரனும், ஸியாச மகரிஷியும், பிஷ்மர், விதுரர் போன்ற பெரியவர்களும் தக்கம் இருக்கைகளில் அமர்ந்திருந்தனர். மங்கல வாத்தியங்கள் பல்வழி ஆடித்தகாணம் பொழித்தன தல்வதேதார கபமுசுர்த்த வேளையில் துரோணாச்சாரியார், கிருபாச்சாரியார், அஸ்வத்தாமா முதலியோர் பின்வர தளது சீடர்களான பாண்டவர்கள், கௌரவர்கள் முதலானோரை அழைத்துக் கொண்டு அரங்கேற்ற அளையினுள் நுழைந்தார். ஸியாச மகரிஷியை வணங்கி, மன்னர்களை வணங்கி, மற்றும் பெரியோர்களை வணங்கி, முதலில் மண்டபத்தில் சாந்திக் கிரியை கலாச செய்து முடித்தார். ஐலித்துக் கொண்டிருந்த மங்கல வாத்தியங்களை நிறுத்தி, அரங்கேற்ற மேடைக்குத் தன்சீடர்களை அழைத்துக் கொண்டு சென்றார். இவ்வேளையில், திருதராஷ்டிர மன்னன், குருதுட்சணையாகப் பெரும் திரவியங்களைத் துரோணாச்சாரியாருக்கும் கிருபாச்சாரியாருக்கும் வழங்கி அவர்களைக் கௌரவித்தான்.

இதன் பின்னர் துரோணாச்சாரியார், வைத்தர்கள் அனைவரினும் மூத்தவனாகிய யுதிஷ்டிரரை, அழைத்துத் தான் கற்று வித்தைகளை ரபை நடுவில் செய்து காட்டுமபடி பணித்தார். மேலையில் வந்தா நின்ற யுகிஷ்டிரர், ஸியாச மகரிஷியையும், தளது குருமாரையும் நமஸ்கரித்து, பெரியவர்களான திருதராஷ்டிரன், பிஷ்மர், விதுரர் முதலானோரையும் சபையில் உள்ள அனைவரையும் வணங்கி ஆடு பெற்றுத் தான் கற்று வித்தைகளைச் செய்து காண்பித்தார். இதன் பின்னர் துரோணாச்சாரியார், துரியோதனனையும், பீமனையும் அவழ்த்து அவர்கள் இருவரையும் கதரயுதர்போசி செய்யுமாறு பணித்தார். இருபெரும் மதயானைகள்



மக்களின் எளித வாழ்வு குடியரசின் உயிர்நாடி.



போன்று இருவரும் ஆரங்கில் நின்றனர். இருவரும் போரிடத் தொடங்கினர். ஆரங்கேற்றவர் என்பதனையும் மறந்தவனாய்த் பொறாமை மிகுதியால் பல்மமாகப் பிழைத்த தாக்கக் தொடங்கினான் துரியோதனன். புத்தம் பல்மமாகத் தொடங்கியது. இவ்வால் சபையினர் பெரும் கோஷங்களை எழுப்பி பிழையையும் துரியோதனனையும் தூண்டினர். இதனை எதிர்பாராத துரோணாச்சாரியார் தனது மகனாகிய அண்வந்தாமாவை மேடைக்கு அனுப்பி இருவரையும் விலகச் செய்தார். துரோணாச்சாரியாரின் கட்டளைக்கு அடிபணிந்து குழறும் உள்னத்துடன் இருவரும் விவகிச் சென்றனர்.

இதன் பின்னர் துரோணாச்சாரியார் அர்ச்சுனனை அழைத்துக் கொண்டு மேடையில் நின்றார். "சனையோட்களே இப்போது அர்ச்சுனன் தான் கற்றுக் கொடுத்த விக்கிரகத்தைச் சபையில் செய்து காண்பிக்கப் போகிறான். அடித்துக்களைச் சனையாவதில் இவன் மிகவும் வல்லமை பெற்றவன்" என்று கூறி நின்றார். துரோணாச்சாரியாரின் உரைகளைச் செவிமடுத்த சபையினர் பெரும் ஆரவாரம் செய்து அர்ச்சுனனை வரவேற்றனர். சபையில் எழ்ந்த ஆரவாரத்தைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரமன்னன் "மேடையில் தோன்றியவன் யார்?" என அருகில் இருந்த விதுரரை வினாவினான் "குந்தியின் புதல்வனாகிய அர்ச்சுனன் தான் கூற்ற வித்தைகளைக் கரண்பிக்க வந்துள்ளான்" என்று விடை பார்ந்தார் விதுரர். "ஆ! அப்படியாய் நன்று, நன்று பாண்டவர்கள் எம் குலத்தைக் காப்பார்கள்" என்று மகிழ்வுடன் கூறினான் திருதராஷ்டிரமன்னன்.

தனது திறமைகளை ஒவ்வொன்றாக வெளிப்படுத்தினான் அர்ச்சுனன். தான் தொடுத்த பாணங்களினால் காற்று, மழை, வெளியுறுதலியவற்றைத் தோற்றுவித்தான். இவற்றுள் பல்வற்றைக் தவறாது அடித்தான். அரக்கில் வைக்கப்பட்டிருந்த கழன்று கொண்டிருக்கும் இரும்பாலான பன்றியின் வாயில், ஐந்து பாணங்களை ஒன்றாகச் செறுத்தி அவையினரை ஆச்சரியப்பட வைத்தான். இதனால் மகிழ்ச்சிக் கரதோஷம் சபையில் பல்மமாக எழ்ந்தது.

இவ்வாறு எல்லோரும் மகிழ்ச்சிக் கடவில் மும்சூரிருத்த வேளையில் ஆரங்கின் வாரிசில் இடிமுழக்கம் போன்று ஒர் கர்ச்சனை ஒலி எழும் பவாயிற்று சத்தம் வந்த நிலையை அனைவரின் கண்களும் நோக்கின. விவகிக்க மதயாணையை ஒத்த உருவமும், கைசுண்டலங்கள் அணிந்தும், இளைமாயர், அழகுத் மிக்க வாலிபன் ஒருவன் ஆரங்க வாரிசின் அம்புவில் தாங்கியவனாய் நின்றிருந்தான். அவன் மூகம் மிக்க ஒளிபுடையதாய் ஒளிர்ந்தது. இதனால் அவன் எல்லோரையும் மிகவும்



உறுதியுள்ள மனிதனைக் கண்டு வேலையே அஞ்சம்



கவர்ந்தவனாய் நின்றிருந்தான். அரங்கக்கிணுள் எவரின் அநுமதியுடையின்றுண்டிற்ற அய்வாலிபன் அர்ச்சகனை தேர்த்து " ஏ அர்ச்சகனா! நீ ஒருவன் தான் வில்லித்தலையில் சிறந்த வீரனா? உன்னை விஞ்சியவர்கள் யாரும் இல்லை? என வில்லி கர்வம் கொள்ளாதே. நீ செய்து காட்டிய வித்தைகள் அனைத்தையும் நான் செய்து காட்டுகிறேன் யார் " என்று கூறி நின்றான். இளஞலின் கூற்றுக்களையெல்லாம் செவிமடுத்த துரியோதனன். பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தான். சபையினர் ஆச்சரியமுற்று ஆரவாரஞ் செய்தனர். அர்ச்சகனோ மிகவும் உளக்கொதிப்படைந்தவனாய் ழன்றும் போசாறு நின்றிருந்தான். துரியோதனனின் அநுமதி பெற்று, வந்த வாலிபன் அர்ச்சகன் செய்து காட்டிய அத்தனை வித்தைகளையும் தாளும் செய்து காட்டினான். வாலிபனின் திறமையகளைக் கண்டு மகிழ்வுற்று துரியோதனன் மேடைக்கு வரப்பெற்று நின்று அவ்விளஞலை மார்புறுத்தமுனி " வீரனே நீ வந்தவினை நன்வினையாயிற்று தாம் இருவரும் இவ்விமேல் இணை இரியா நன்பர்களாய் இருப்போம் " என்று சொழிந்து தளது உள்வந்துவனையை வெளிவிட்டான்.

அப்போது அத்தவாலிபன் பெருமிதம் உற்றவனாய் " இளவரசே யுத்தம் செய்ய அனுமதி தரருங்கள் " என்று வேண்டிக்கொண்டான். வாலிபனின் வேண்டுகோல் மிக்க மகிழ்வு கொண்ட துரியோதனன் " நன்பனே, தானும் நீயும் நன்பர்கள் ஆகிவிட்டோம். எனது இன்பம் யாவும் உனக்குரியது. அதிபோன்று எனது பணகவரும் உன்பகைவர்களே. நீ அவர்களை வல்லாம் வெற்றிக்கொண்டு பெருமிதம் அடைவாயாக " என்று கூறினான். துரியோதனனின் வார்த்தைகளைக்கேட்டுப் பெரிதும் கோபம் கொண்ட அர்ச்சகன் " யாரும் உன்னை அழைக்காமல், மேடை ஏழிவின் கர்வம் கொண்டு போகிறாய். இதோ நான் தொடுக்கும் பாண்டங்களினால் தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறாய் " என்று வாலிபனை வேராகிக் கூறினான். அர்ச்சகன் உரைத்தவற்றைச் செவிமடுத்த வாலிபன் மிகவும் துடுக்குடன் " ஏ அர்ச்சகனா! சபை என்பது வல்லோருக்கும் உரியது அசாசிகள் தமது வீரத்தைச் செயலில்தான் காட்டுவார்கள்; உன்போல் வெறும் வார்த்தையாடி நிற்கமாட்டார்கள் " என்று கூறினான். வாலிபனின் ஆணவம்மலந்த அடக்கமற்ற சொற்கள் பாண்டவர்கள் அனைவரையும் கோபம் கொள்ளச் செய்தது. குருவாகிய துரோணாச்சாரியரின் அநுமதி பெற்று வாலிபனின் போரிட முடிவு செய்தான் அர்ச்சகன். துரியோதனன் வாலிபனை உற்சாகமுட்டி, அர்ச்சகனுடன் போரிடும்படி பணித்தான்.

வாலிபன் அர்ச்சகனுடன் போரிடுவதற்குத் தயாராக விருப்பமடைக்கண்ணுற்று கிருபாச்சாரியார், இந்நேரத்தில் அப்படியான ழர் திகழ்வு, ழடைபெறுவதினைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு " ஏ வாலிபனே! அர்ச்சகனை

நீ போருக்கு அழைக்கிறாய். அரசகுலத்தவனான அர்ச்சுனன் ஸரீர் பெயர் தெரியாதவனாயிடு உண்ணுடன் போர்புரிந்து காத்தியயன்று. அரசகுலத்தவர் அரசகுலத்தவருடனேதான் சமமாகப் பொருதுவார்கள். அதுதான் அவர்கட்குப் பெருமை தருகையது எனவே நீ பிறந்த அரசகுலம் யாது? என்பதைத் தெரிவிப்பாயாக!'' என்று வாலிபனை வினாவினார். இதனால், அவ்வாலிபன் மிகவும் நாணமுற்றுத் தலையைக் கவிழ்த்து கொண்டான். அத்தீரத்தில் அவ்வாலிபனின் தலை மிகவும் இரங்கத் தக்கதாகவிருந்தது. வாலிபனின் இத்தினையைக் கண்ட துரியோதனன் பரபரப்புடன் எழுந்து, தனது குருநாதரான நிருபாகாரியாலரம் பார்த்து "குருதேவே! அரசர்கள் மூலகையாடுவர் என்பது தாங்கள் அறியாததல்ல. சிறந்த வீரன், நய்குடிப்பிறந்தவன், போரிப்படைகளை நடாத்திச் செல்லும் ஆற்றல் மிக்கவன் ஆகிய மூலகையினரும் அரசர்கட்குச் சமமானவர்களாகவே, கருதுப்படுவர். அர்ச்சுனன் மன்னவர்கட்குள் ஸரீரீடமாட்டான் என்றால் மாபெரும் வீரனாயிடு அவ்வாலிபனை இப்பொழுதே அங்கேதேசத்துக்கு அதிபதியாக்கி அவனுக்கு முடி சூட்டுகிறேன்'' என்று கூறினான்.

தவறு தந்தையாயிடு திருகராஷ்டிர மன்னனிடமும் பாட்டனாராலிய மீஷ்மிடமும் அனுமதி பெற்று முடிசூட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளை அக்கணமே செய்யலானான். தங்கச் சிம்மாசனத்தில் வாலிபனை உட்காரச் செய்து, கங்கை முதுவிய புண்ணிய தீர்த்தக்கலினால் அபிஷேகம் செய்து முடிசூட்டினான் துரியோதனன். நன்றிப் பெருக்கால், உன்னம் உருகிய வாலிபன் துரியோதனனின், கரங்களைப்பற்றிப் பணிந்து "இந்த அவமான நிலையில் நின்றும் என்னை மீட்டு, மன்னவர்களைய பொருமைபெற்ற மன்னவாயான் உங்களுக்கு என்ன தைராயு செய்வான்'' என்று கூறி நின்றான். அப்போது துரியோதனன், "வாலிபனை உனது நட்பு மட்டும் எனக்கு இருந்ததாற்போதும்'' என்று கூறி அவனை மடையுமத் தழுவி மகிழ்ந்தான்.

இவ்வேளை தேர்ப்பாகனாரிய ரதையன் அரசுத்தினுள் வந்து சேர்ந்தான். தனது தந்தையார் வந்தமையைக் கண்ட வாலிபன் உட்கொண்டினைந்து சென்று அவனை வணங்கினான். (தேர்ப்பாகனாரின் வளர்ப்புப் புதல்வனாயிடு, குந்திதேவி பேணையில் இட்டு ஆற்றில் விட்ட குழந்தையே அவ்வாலிபனாவான். அவனது பெயர் கின்ன் என்பதாகும்.)

ரதையன் புத்திர வார்த்தையுடன் கர்ணனைக் கட்டித் தழுவி ஆளத்தக் கண்ணீர் கொரிந்தான். கர்ணன் தேர்ச் சாரதியின் புதல்வன் என்பது சபையில் வெளியாவதும் பீமன் கர்ணனை தோக்கி "அர்ச்சுனனுடன் போர்புரியக் தகுத்தவனா நீ? சமமாகப் பழகுவதற்குக் கூட அருகதை



யற்ற குலத்துதித்தவன். நீ உண்டு கரங்களில் வாளை ஏந்த முடியுமா? சவுக்கை அல்லவா ஏந்த வேண்டும்" என்று எள்ளிதகையாடினான். பிமலின் உரைகளால் கர்னன் மனம் வேதனைப்பட்டுப் பெருமூச்செறிந்த வானு நின்றுருந்தான். பிமலின் உரைகள் தூர்யோகனைப் பெருந்தீற்றம் கொள்ளச்செய்தது. பிமலைநோக்கி மிக்க ஆத்திரமுற்றவனாய் 'பிமா அரசர்கள் வீண்பொறாமை சொள்ளக்கடாது, கர்னனின் பராக்கிரமம் உன்னைப் பொறாமை உள்ளவனாக்குகிறது. அரசர்கள் வீரத்தை எங்கேந்ததாலும் போற்றுவர் அல்லாது குலத்தைப் பார்த்து இகழ்மாட்டார் கள் கவக குலப் பெருந்தான் பிறந்துள்ள இவன் சர்வ அரசவாணக் களும் பொருந்தியவனாக இருக்கிறான். இவன் அங்கதேச அதிபதி மட்டுந் அங்கத்தன் புஜவலிமையால் புலவி முழுதும் ஆளும் வல்லமை உள்ளவனாக விருக்கிறான்" என்று கூறினான். தூர்யோகனனின் கூற்றை ஆகிரியார் போல் சபையில் சர்வ ஆரவாரஞ் செய்தனர்.

இவ்வாறு அரங்கேற்று வையவர் பொறாமைமையும், துவேசத் தையும் துணைக் கூடியதாக நடத்தேறியது. சபை கலைத்தது. தூர்யோ கனன் பெரும் உலகையுடன் இருந்தான். அரசனை ஒருத்த விவீரன் ஒருவன் இருப்பதனைக் கண்டு பாண்டவர்கள் மனதில் சஞ்சலம் உருவா யிற்று பெரியவர்களான பிஷ்மர், விதுரர் முதலானோரும் மனதில் கவலை கொண்டவராய் இருந்தனர். (தொடரும்.....)

தாயகம், "சைவாசாரிய சிகரமணி"  
 வள்ளடக்கு மிடுதேச சபை, சிவத்திரு வ. குமாரசாமி ஐயர்  
 கந்திசைத்துறை, (மலையாளம்)

**கோவில் வழிபாடு**

புலின் உடல் முழுவதும் பால் பரமி இருந்தாலும் மடியில் தான் பால் கறக்க முடியும். வேட்டையைக் காப்போட சூரிய ஓளி போதும். ஆனால் அதே சூரிய ஒளியைச் சூரிய காந்தக்கல் மூலம் கோட்டியின் மேல் பாடசெய்தால் கோட்டி பொசுக்கிவிடும். எத்தனை நேரம் சூரியனின் ஒளி கோட்டியின் மேல் பட்டாலும் எரியாத வேட்டி கூட எரிந்து விடும். அது போல் உலகில் இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் கோவிலில் தான் வழிபட்டு நம்பிபெறமுடியும்.

★ வெற்றியோ தோஷியோ நீ நல்ல முறையில் செயலாற்று. ★

# நட்டகல்? உம் பேசும்

நட்ட கல்லை தெய்வமென்று  
நாடி புல்பம் சாத்தியே  
கற்றிவந்து மொணை மொணன்று  
சொல்லு மத்திர வேறா  
நட்டகலையும் பேசுமோ?  
நாதன் உள்ளிருக்கையில்  
கட்ட சட்டி சட்டுவம்  
கறிச்சு வையறியுமோ.

நட்டகல்லைத் தெய்வமென்று நம்பி புல்பங்கள் சாத்தி மத்திரங்  
கள் செபித்து விக்கிரக வணக்கம் செய்து தமிழ் நாட்டில் தொன்று  
தொட்டுச் செய்யப்படும் தெய்வ வழிபாடாகும்.

கல்லைத் தெய்வம் என்று கருதி வழிபடுகின்ற “ கல்வணக்கம் ”  
உலகத்தின் பலநாடுகளிலும் தொன்று தொட்டு நடைபெற்று வருகின்றது.  
கடவுள் என்றால் என்ன? சிவன் என்பதற்குப் பொருள் என்ன? விஷ்ணு  
என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் என்ன?

- 1) சத்தியம், சிவம், சுந்தரம் அதாவது உண்மை, அன்பு, அழகு  
ஆகிய மூன்றும் நிறைந்த தத்துவம் பரம்பொருளே சிவம்.
- 2) எங்கும் வியாபகமாக எதிலும் நிறைந்துள்ள சர்வ வியாபகனே  
விஷ்ணு என்பதன் பொருள்
- 3) சிவனைப் பூசிக்க சிவலிங்கமும் விஷ்ணுவை பூசிக்க சாஸிக் கிராம  
மும் பக்தர்களால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.
- 4) எல்லகக்கல், மைலக்கல், வீரக்கல், சாதிக்கல், பத்திரிக்கல்,  
காணிக்கல், ஆட்டிக்கல் இப்படியெல்லாம் கல்லுகளை நட்டு நட்ட  
கல்லைக் கொண்டு விஷயத்தை விளக்குமுறை நெடுங்காலமாகப்  
பழக்கத்தில் இருந்து வந்தது.
- 5) மேலும் செங்கல், கருங்கல், மாணிக்கக்கல், ஸ்படிக்கல், சலவைக்  
கல், காந்தக்கல், அம்மிக்கல், ஆட்டுக்கல், குழலிக்கல், மலைக்கல்,  
மணற்கல் இப்படி எத்தனையோ வகைகளான கற்கள் அதனதன்  
உறுதியான நிறம், குணம், பயன்படும் தன்மை, ஒளி, ஒளி, அழுத்  
தம் ஆகியவைகளுக்கேற்ப சக்தியிலும் வேறுபட்டு விளங்கு  
வதை நாம் அறியாதவர்களால்.



உள் உள்ளம் எப்படியோ அப்படியே உலகம்.



6) அந்தந்த ரகக்கல்லை அதனைத் தகுதிக்ேற்பு காரியங்களுக்கு பயன்படுத்தும் விதிப்படிதான் தெய்வம் என்ற தத்துவத்தின் உண்மையை நிலை நாட்டவும் அந்தந்தத் தெய்வத்தை வணங்குவதற்குரிய தகுத்தொரு கல்லைத்தான் தெய்வ வழிபாட்டுக்குரிய தாக்கியுள்ளனர். நம் முன்னோர்கள் கற்களின் தன்மைகளை நன்றாக ஆராய்ந்தறிந்த கற்சிற்பிகளும் தெய்வத்தன்மையை நன்றாக ஆய்ந்தறிந்த தெய்வீகச் சித்தனையாளர்களும் தான் தெய்வம் என்ற ஒரு கல்லை ஓரிடத்தில் நடுகின்றனர். அந்தக் கல்லை நானுபுறச்சுவர் எல்லையை நிர்ணயித்து அதன் படி அமைத்து அதன் நடுவையமான இடத்தில் நடுகல்லாக அமைத்து பிரதிஷ்டை செய்வதால் அந்தக்கல் நடுக்கல்லாகி நட்டகல பட்டப்பெயரை நானடைவில் நாடெங்கும் பெற்றுவிடுகிறது.

7) தேவாலயங்களில் தான் தெய்வம் என்று நட்ட கல்லைக் கால முடியும்.

ஆலயம் என்றதும் பயபக்திப் பாத்திரமாயி அந்தப் பக்திக்கு ஐம்பலவாடக்கம் தேவை என்பதனால்தான் நார்புறமும் மேற்புறமும் சுவர் ஏறப்பி அந்த சுவர் சூழ்ந்த எல்லைக்குட்படுத்தப்பட்ட இடத்தில் மையத்தின் உச்சிக் கவசத்தின் தேர் மையத்தில் மலம் சுர்க்கப்பட்ட மூலஸ்தானத்தை வகுத்து அந்த இடத்தில் பள்ளம் வெட்டி அந்தப் பள்ளத்தில் யந்திரத்தகடுகளை வெள்ளி, பொன் நவரத்தினங்கள் முதலிய மதப்புய்க்க பொருள்களைப் போட்டு கெட்டிக்கச் செய்து அதன் பிறகு பூசைக்குரிய கல்லைத் தெய்வம் என்று மந்திர பூர்வமாக நட்டு அதனை மூலிகை மருந்துகளால் (அட்ட பற்கள்) மருந்து சாத்தி கெட்டித்து மந்திர ஜெபங்கள் ஜெபித்தும் உச்சரித்தும் நடுகிறார்கள். மசலைகளையும், மலர்களையும் சூட்டுகிறார்கள், இவ்விதமான வேரகசக்தி, மலோசக்தி, மந்திரசக்தி, யந்திரசக்தி ஆன்மசக்தி ஆகிய பலவகைச் சக்திகள் இயைவதால் அவ்விதமாகத் தெய்வம் என்று நட்டகல் சுர்ப்புச் சக்தியும், உயிர்ப்புச் சக்தியும், கவர்ச்சிச்சக்தியும் பெற்றுவிடுகிறது. எனவே அந்த நட்டகல்லையே தெய்வமென்று வழிபடுகின்றனர்.

தெய்வம் என்ற கருத்தை மக்கள் உள்ளத்தில் நிலை நாட்டக் கல்லைத்தானா நடவேண்டும் என்ற கேள்வி எழலாம். உலகப் படைப்பில் முகலாவதாகத் தோன்றியது "கல்" அதுவே உலகப் படைப்பின் ஆகிமுதல் அறிகுறிப் பொருள். கல்தோன்றிய பின் தான் மண் தோன்றியது. "கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்திலேயே தமிழ்மொழியும், தமிழ்ஹும் தோன்றிவிட்டனர் என்பது



உப்புத் திற்றவன் தன்னீர் குடிப்பான்.



தமிழ்ப் புலவர்களின் கருத்து, எனவே கந்தோன்றி மன்னதொன்றாகக் காவத்து முன் தோன்றிய மூத்த குடியினராகத் தமிழர்கள் கருதப் படுகின்றனர். மேலும் இயற்கைக் காட்சிகள் எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்த மலைகளின் காட்சியே கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் விருந்தளிக்கும் இனிய காட்சியாக இருக்கும். மேலும் மலைகளின் காட்சியே, இயற்கைக் காட்சியே நம்பீரமானது. மலையே உயர்ந்தது அதிலே அரைக்க முடியாத பேருருவம் கொண்டது. பூமியில் வாழும் பயிர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் ஆதாரமான மலையையே பெய்க்ப்பதும் மலையேயாகும்.

எனவே மலையின் ஒரு மிகச் சிறிய பகுதியே "கல்" ஆகவே மலைவளையும் இயற்கையையும் இயைவனையும் நினைவுபடுத்தும் மலைப்பிஞ்சு.

மத்திர சக்தியோடு நட்புக் கல் அதுவழியில் கெட்டியாகக் கட்டப்பட்ட மூலக் கருப்பொருள்களின் அணுத்துகள்களின் சக்திகளை நாள்டைவில் சுர்த்துக் கொண்டு சொல்லப்படுகிற மத்திர ஒலிகளைத் தாங்கித், தாண்டி ஒலிதாங்கிவராத மாழி ஆரம்பத்தில் பேசப்பட்டதை எதிரொலித்துப் பிரகு அந்த நட்புக் கல்வே பேசும் 'சக்திவாய்' பெற்றுவிடுகிறது என்பதை மேலே சொன்ன சித்தர் பாடலால் புரிந்து கொள்ளலாம்.

நட்புக் கல்லைப் பேச வைக்க நம்மிடம் இருக்க வேண்டிய பக்தியும் சிரத்தையும், சக்தியும், புத்தியும், பூர்வமும், அனுபவமும், ஓர் ஓர் கழமும், உயர்வான எண்ணவகைகளும், சித்தனை ஆதிமும், தீயானமும், தெய்வத்தின் திருவருளும் பரிபூரணமாக நமக்கு இருக்குமானால்

நட்புக் கல்? உம் பேசும் நிச்சயம் பேசும் என்பது திண்ணம்.

'சிவம்'

பலகமை இவ்வுலகில் ஒருபோதும் பலகமையால் ஒழிவதில்லை. அன்பினால்தான் அது ஒழியும் அன்பு நிறை நெஞ்சமே அனைத்திலும் இன்றியமையாதது. அனைத்து உயிர் மீதும் அன்பாயிருத்தலே உண்மை மதமாகும். வாழும் உயிர்களிடத்திலெல்லாம் அன்பிலா அன்பு கொள்க!

★ செல்வநாதவிட மேலானது செல்வாக்கு. ★

# நாமஸ்மரணை

மேலேயுள்ள தலைநகத்தைப் பார்த்தவுடன் இது என்ன லீடய மென்று சிந்திக்கத் தோன்றும். அதாவது இறைவனது மந்திரங் களையோ அல்லது இறைவனது நாமங்களையோ உச்சரிப்பதையே குறிக்கிறது. "அரிது, அரிது மானுடராதலரிது" என்ற ஓலைவயாரின் கூற்றுக்கிணங்க வாய்க்கு இப்பிறவியில் கிடைத்த உடம்பை மரணம் நிகழும் வரை நல்ல முறையில் பரப்படுத்தல் வேண்டும். அதாவது நான் இறைவனுடைய நாமங்களை நாம் உச்சரிக்க வேண்டும். ஆலயங்களுக்குப் போயோ, வீட்டில் மலாமியறையில் இருந்து தான் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று இல்லை. எந்த நேரமென்றாலும், என்ன வேலைகளிலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் உச்சரித்துக் கொண்டே எமது காரியங் களை முடிக்கலாம். இதனால் வீண் பேச்சுகள், விவாதங்கள், அலுவல சியமான சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபடாமல் ஒருமாதாக ஆண்ட வனைச் சிந்திக்க முடியுமல்லவா? நீண்ட தூரப் பயணங்கள், யாத்திரைகள் செல்லும் போது இது எத்துணை உதவியாகவிருக்கும் தோவயற்ற விபத்துக்கள், கால தாமதங்களை நீக்குமன்றோ?

இதன் மகிமையை விளக்குவதற்கே வார்த்தையில்லை. ஒரு சிறு உண்மைச் சம்பவம் இதற்குச் சான்று பகரும். கொள்ளைக்காரன் ஒருவன் காட்டில் இருந்தான். அவன் பல காலமாக அவ்வழியே போகும். வழிப் போக்கர்களையும், அக் கிராம மக்களையும் துன்புறுத்தி அவர்களிடமுள்ள விலையுயர்ந்த பொருட்கள், பணம், நகை முதலியவற்றைக் கொள்ளை யடித்தான். ஒரு நாள் அவ்வழியே ஒரு தவயோகி வந்தார். வழக்கம் போல அவரையும் அடித்து அவரிடமுள்ள பொருட்களைத் தருமாறு கேட்டான். அதற்கு அததவயோகி "நீ ஏன் இச் செயல்களைச் செய்கிறாய், இது பெரும் பாவமன்றோ. இதை விடுத்து நீ இறைவனை வணங்கு" என்றார். அதற்குக் கொள்ளைக் காரன் "முனிவரே எனக்கு இறைவனை வணங்கும் விதம் தெரியாது, என்ன செய்வது" என்றான். உடலே முனிவர் "நீ காட்டில் இருந்து கண்ணை மூடியபடி மரா, மரா, மரா என்று உச்சரிக்க வேண்டும்" என்றார். அதன் பிரகாரம் கொள் ளைக்காரனும் காட்டிலிருந்து அம் மந்திரத்தை உச்சரித்தான். அவன் மரா, மரா என்று கூற அது ராம ராம என்று மாறிவிட்டது. அவனும் மறை, வெளியில், பவி என்று எதைமுமே பொருட்படுத்தாது நாமம்

★ நம்பிக்கையில்லாத இடத்தில் முயற்சியும் இருக்கக் கூடாது. ★

மரணம் செய்ததால் சிறிது காலம் செல்ல அவனை மூடிக் கறையாள் புற்று வளர்ந்து விட்டது அக் கொண்டைகாரன் யாரென்று நினைக்கிறீர்கள்? அவன் நான் பிற்காலத்தில் வாண்டிசி என்று பெயருடைய முனிவரானார். எயர்கெல்லாம் முதன் முதலில் இராமாயணத்தை சமீப கிருத மொழியில் யாக்குத் தந்தவர்.

இராம, இராவண யுத்தத்தில் அனுமான் சீதையைக் கீதடி இலங்கையை அடைவதற்கு வழியில் கடலைத் தாண்டவேண்டியிருக்கது. அனுமான் என்ன செய்தார்? தலைக்கு மேலே வாகனத்தைக் கப்பியபடி "ராமா" என்று உச்சரித்தபடி மேலே பாய்ந்து ஏறும்பிக்கடலைக் கடந்தார். அண்ணல் இராமரின் நாமத்துக்குத்தான் எத்தனை சக்தி இறைமையத்தின் மகிழ்வை விளக்கும் இன்றுமொரு கதை.

யமுனை ஆற்றின் கரைபே அப்பகுதியில் ஒரு முனிவரும், ஆற்றிலிருந்து இப்பகுதியில் ஆயர்குளம் பெண்ணூர் வசித்து வந்தவர். ஒவ்வொரு நாளுந் இப்பெண் ஓடத்திலே சென்று முனிவருக்குப் பால் வழங்கும் கடமையைச் செய்து வந்தார். இப்படி இருக்கும் போது ஒரு நாள் யமுனை பெருக்கெடுத்த படியால் அவளால் நேரத்துடன் சென்று பாலைக் கொடுக்க முடியவில்லை ஆற்றுப் பெருக்கு சிறிது குறைந்தவுடன் அவள் பாலை முனிவருக்கு விநியோகித்தாள். நேரம் தாமதமாகி வந்ததால் முனிவருக்கு கோபம் ஏற்பட்டு "ஏன் இன்று தாமதம்" என்று வினா வினார். அதற்கு அப்பெண் "ஐயா ஆறுபெருக்கெடுத்ததால் கனக்கம்" என்றாள். அதற்கு முனிவர் "நீ கண்ணனின் நாமத்தை உச்சரித்தபடி ஆற்றில் நடந்தே வரலாமே" என்று பகர்ந்தார். முனிவர் கூறியவற்றையிய அப்பெண்ணும் அதேமாதிரி நேரவந்தன் நாமத்தை உச்சரித்துத் தாவாகவே ஆற்றைக் கடந்து பாலைக் கொடுத்து வந்தாள். சில நாள் செல்ல முனிவர் கேட்டார். "இப்போ நீ விவரமாக வருகிறாயே எப்படி முடிகிறது" என்றார். அதற்கு அப்பெண் "தாங்கள் கூறியபடியே நான் கண்ணனின் நாமத்தை உச்சரித்தபடியால் நேரத்துடன் வர முடிந்தது" என்றாள். இதைக் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்ட முனிவரும் "நானும் அக் கரைக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது வா" என்றார். அப்பெண்ணும் ஆற்றில் இறங்கினாள். முனிவரும் ஆற்றில் இறங்கிக் கண் வேட்டியை உயர்த்தியபடி நடந்தார். ஆனால் அவரால் சொன்னபடி கடக்க முடியவில்லை பின்பு அப்பெண்ணின் கையைப் பிடித்தவாறு இருவரும் கரையை அடைந்தனர். இதிலிருந்து எமக்கு என்ன விவங்குகிறது? இதை உறுதுடைய நாமத்தைச் சீக்கெனப் பிடித்தால் எக் காரியமும் இடைபடாது இன்றி நிகழும்.



மோட்சத்தையடைய நல்லரிபை நாடி நில்.



இராயலிங்க கவாயிகள்கூட "ஒருவாழ்வன் தினது திருமலரடி நினைக்  
 சிந்த உக்தமர் தம் உறவு வேண்டுமென்று" பழையிருக்கிறார். காளைக்  
 கால் அம்மையாரும் "பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல்  
 உரை என்றும் மறவாமை வேண்டுமென்றார்.

மறவாக்கிற வேண்டியும் இறை நாமத்தைச் சொல்லி வந்தோ  
 மாணாய் இறைவன் திருவடிகளை அடையலாம். அதற்காக இப்போது  
 குந்தே ஒவ்வொரு கணப் பொழுதையும் அலப்பொழுதாக வினாக்காமல்  
 இறை நாமத்தைச் சிந்திக்கப் பழக வேண்டும். அந்த நேரம் தினைக்  
 கலாமென்று எண்ணுவது மடத்தாகவே.

ஒவ்வொருவரும் தமக்கு விருப்பமான இஷ்ட தெய்வத்தின் மந்தி  
 ரத்தை உச்சரிக்கலாம்.

பின்னையாருக்கு "ஓம் கணேசாய நம." விவானுக்கு "ஓம்  
 நமசிவாய," "ஓம் சிவாய நம" முருகனுக்கு "ஓம் சரவணபவ நம"  
 "ஓம் முருகா," அம்மனுக்கு "ஓம் ஸ்ரீமதியே நம" சிருஷ்ணனுக்கு  
 "ஓம் நமோ நாராயணாய நம" ராமனுக்கு "ஓம் ராமா" என்று  
 அவரவர் விருப்பப்படி தெரிவு செய்யலாம்.

எனவே அடியார்களே இன்றிருந்தாவது இறைவனது நாமத்தை  
 செபித்து உங்களை வாழ்க்கை வளம் பெறக் கொண்டு செல்லுங்கள்.

தொகுப்பு:

சந்திரலீலா நாகராஜா

நல்லூர்

### குற்றம் காண்பதைத் தவிர்த்தீடுக!

வெள்ளைக் காத்தெதில் நாம் எழுதும்போது மை கொட்டி  
 விட்டால் 'பிளாட்டிங் பேப்பர்' என்ற மை ஒற்றும் தாளைப்  
 பயன்படுத்துகிறோம். இத்தக் தாள் கொட்டிய மையை உறிஞ்  
 சிக்கொண்டு விடுகிறது.

அதுபோல், நாம் பிறர் செய்யும் பிழைகளைக் காணும்போது  
 அதனால் விளையும் பாவத்தை நாம் சிறிஞ்சிக் கொண்டு, விடு  
 கிறோம். ஆகவே பிறரிடம் குற்றம் காண்பதைத் தவிர்க்க  
 வேண்டும்.

வாழ்க்கைக்கு பயிற்சி பெறுவதுதான் மணி.

# கண்ணனும் அனுமாரும்

கண்ணனும் அனுமாரும்



தீவாபர யுகம்! ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரம் நிகழ்ந்து ருக்மணி சத்யபாமா இருவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை மணந்தும் ஆயிற்று. ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தன் அருகில் உள்ளவர்கள் மலம் மாசற்று இருப்பதைவிட விரும்புவான் அல்லவா? 'கான்' என்று கர்வம் கொண்ட விஜயனை அனுமனைச் சந்திக்க வைத்து, அவன் அகந்தையை குறைத்தவன் அல்லவா? அவனுடைய அடுத்த நாடகத்திலும் பிரதானப்

பங்கை வகித்தார் ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர்! ஆஞ்சநேய புராணத்தில் இடம் பெறுகின்றன இந்தச் சம்பவங்கள்!

ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் அண்ணனான பலராமரின் மனத்தில் ஒரு கர்வம் எழுந்தது. 'சகலரும் போற்றிக் துதித்து வணங்கும் கிருஷ்ணனுக்கு முக்கவன் நான்!' என்ற எண்ணமே அவருக்கு கர்வமாக அமைந்தது. அவரைப் போன்றே சத்யபாமாவும் நினைத்தாள். 'எல்லோரும் வணங்கும் பெருமைக்குரிய பிரான் என் கணவர், என்னிடம்தான் அவர் அதிகமான பிரியம் கொண்டுள்ளார்,' என்று எண்ணினாள் பாமா. விளைவு? பாமாவும், பலராமனும் தமது செயல்களில் அந்த கர்வத்தை வெளிப்படுத்தினர். அதை அடக்க, தகுந்த தருணத்தை எதிர்பார்த்த வண்ணம் இருந்தான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.

இந்தச் சூழலில் தேவரிஷியான நாரதர், ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் காண வந்தார். அவரை வரவேற்று, உபசரித்த கிருஷ்ணன் முறைப்படி நலம் விபரித்தார். ஆனாலும் அவன் முகத்தில் ஏதோ கவலை இருப்பதாக உணர்ந்த நாரதர் வினவினார்.

"கிருஷ்ணா! உன் முகத்தில் ஏனோ வாட்டம் தெரிகிறதே. எகனால்? நான் செய்யக்கூடியது ஏதும் உண்டா? சொல். செரிசிறேன்" கிருஷ்ணன் சொன்னான்.

"சொல்லுகிறேன் நாரதரே! என் சகோதரன் என்ற உரிமையில் பலராமருக்கு அகந்தை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நபகாசரனுடன் கிழந்த போரில் உதவியதாலும், பாரிலாத மரத்தைக் கொண்டு வந்ததாலும்,

★ அன்பு இருந்தால் அகந்தையும் ஆகும். ★

எனக்குப் பிடிநீ அவலிடமிதான் என்று சத்யபாமா எண்ணுகிறாள். எனக்கு எல்லோரும் சமம். எவரிடமும் தனிப்பட்ட உயர்வு, தாழ்வு இல்லை. அதனால், இதற்கு என்ன செய்யலாம்? "

நாரதர் ஒருகணம் மதிழ்ந்தார். வேறு எவரிடமும் இதைக் கவந்து ஆலோசிக்காமல், தன்னுடைய யோசனையைப் பெரிதாக்கக் கண்ணன் மதிக்கிறான் என்ற நினைப்புச் சரேலென்று எழுந்து அவருள் கர்வமாக நினைத்தது. "அதற்கென்ன? அப்படியே செய்யுவிடுவோம்! " பெருமிதம் பொங்க எழுந்தது அவர் குரல்! அவை உவார்ந்த பூங்கிருஷ்ணன் தொடர்ந்து பேசினான்.

"அது இருக்கட்டும் நாரதரே! அவசரமில்லை தாங்கள் விஜயத்தைப் பற்றி ஏதும் சொல்லியில்லையே "

முக்கியமானது ஏழமில்லை கிருஷ்ணர். தீர்த்த யாத்திரை செய்யலாம் என்று நினைத்தேன். முதலில் உன்னைப் பார்த்துவிட்டுத், துவாரகைக் கடலில் நீராடி யாத்திரையைத் தொடங்கலாம் என விரும்பி வந்தேன். " என்றார்.

நாரதர் சொன்னதைக் கேட்டவுடன், கற்சாகமாகப் பேசினான் கிருஷ்ணன். "இராமப் நல்லது நாரதரே! சந்தாப்பம் உங்களுக்கு மிகவும் சாதகமாக அமைந்திருக்கிறது. ஆஞ்சநேயர் கடற்கரையில் ஜெபம் செய்து கொண்டிருக்கிறார் அவரிடம் நான் சொன்னதாகக் கூறுங்கள் கவயமாக எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் நீராட்டி வைப்பார், யாத்திரை முடிந்தவுடன், நான் அவழிக்கதாகக் கூறி, அவரையும் இங்கே அழைத்து வருகிறேன்." என்றார்.



"அப்படியே செய்கிறேன் கிருஷ்ணர். நான் வருகிறேன். கண்ணலிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு இரம்பிய நாரதர், சமுத்திரக் கரையில் ஜெபம் செய்து கொண்டிருந்த அனுமனைப் பார்த்தார். தானும் "ராம" "ராம" என்று நாம ஜெபம் செய்தார். "ராம" என்ற ஒலியைக் கேட்ட மாரூதி கண்ணிழித்தார். அருகே நின்ற நாரதரைக் கண்டதும், "தேவரிஷியே வருக! தங்கள் தரிசனத்தால் பாக்கியம் பெற்றேன்." என்று முகமன் கூறி வரவேற்றார் ஆஞ்சநேயர்.

★ இறுமைதான் ஏழமில் நீர்ந்தாச் சொத்து. ★

அதனால் மகிழ்வடைந்த நாரதர், “நான் தீர்த்த யாத்நிரை செய்யப் புறப்பட்டு வந்தேன். ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தாங்கள் இங்கே இருப்பதாகக் கூறினார். சலபமாகத் தீர்த்த யாத்நிரை நடைபெறும் என்றும் சொன்னார். அதனால் வந்தேன்” என்றார். உடனே ஆஞ்சநேயர், “மிகவும் நல்லது நாரதரே! அந்த விஷையை இப்படிக் கொடும்” என்றார். “என்?” என்றார் நாரதர். “நீராகும் வேளையில் விஷை இடைஞ்சலாகிவிடுக்கும்.” என்ற அனுமார், விஷையை தன் கரத்தில் வாங்கிக் கொண்டார். நாரதர் ஒரு நிமிடம் கண்ணை மூடி சூபத்தில் ஆழ்ந்தார். மறுகணம் நாரதரை வரவில் சுற்றி ஆகாயத்தில் கிளம்பிவார் அனுமார்.

“ஆஞ்சநேயா, என்ன செய்திராய்?” அவழிவார் நாரதர். “அந்த சாதிர் முனிவரே!” தீர்த்த யாத்நிரை நான் செய்து வைக்கிறேன்” என்ற ஆஞ்சநேயர் வாரிசில் சிக்குண்ட நாரதரைச் சுழத்திரத்தில் அழக் கிணார். பிறகு அங்கிருந்து கிளம்பி ஒவ்வொரு தீர்த்தயாக முக்கி எடுத்தார். அனுமாரின் வரவில் சிக்குண்ட வளியும் வேதனையும் பொறுக்க மாட்டாமல் இண்டாடிய நாரதர், “வேண்டாம்” “வேண்டாம்”, என்று உதறினார். ஆஞ்சநேயர் விடவில்லை. அனைத்துத் தீர்த்தங்களிலும் நீராட்டி நீண்டும் துவாரகையை அடைந்தார்கள். தன்னுடைய கர்வத்துக்குக் கிடைத்த பரிசு இது என்று உணர்ந்தார் நாரதர்.

வால் இறுகச் சுற்றியதால் உண்டான வலி ஒருபுறம்! வேறொருபுறம் கூழிவால், ஆஞ்சநேயர் வேறொன்ற சொல்லவாரோ என்ற அச்சம் மறு புறம்! அதனால் எனையும் வெலிக்காட்டாமல், “ஆஞ்சநேயரே! உங்களைக் கிருஷ்ணன் அழைத்துவரர் சென்னார்” என்றார் நாரதர். “யாரவன் கிருஷ்ணன்? என்வால் அவனுக்கு ஆகவேண்டிய காரியம் எதுவும் இருந்தால், இங்கு வந்து என்னைப் பார்க்கச் சொல். நான் என் அவனைப் பார்க்க வேண்டும்?” என்றார் ஆஞ்சநேயர் நாரதர். திகைத்தார். ஒருவாறு சமாளித்துக்கொண்டு தொடர்ந்தார். “ஆஞ்சநேயரே! கிருஷ்ணனைத் தெரியாதா உங்களுக்கு? துவாரகை நாதன் அல்லவா அவன்? உலகமெல்லாம் அவனைப் போற்றித் தொழுகிறதே!”

“இதோ பாரும் நாரதரே! என்னால் அங்கு வர முடியாது. என்னுடைய நேரத்தை வினாக்காதீர்கள்” “பட்” டென்று முடித்தார் ஆஞ்சநேயர்.

கிருஷ்ணனை அடைந்தார் நாரதர். “என்ன நாரதரே! யாத்நிரை நல்ல முறையில் நடைபெற்றதா? அனுமார் உதவினாரா?” புண்ணக தவழக் கேட்டான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.



உள்ளதைச் சொன்னால் ஊறுக்குப் பங்க.



“கிருஷ்ணா! மறக்கவிக்கடிய யாத்திரையா இது? வானினால் கட்டிப் பிழிந்து விட்டார் ஆஞ்சநேயர். உடம்பெல்லாம் வலிக்கிறது.” வேதனைக் குரலில் சொன்னார் நாரதர்.

“சரி, நாரதரே, நான் அழைத்து வரச் சொன்னேவே?”

கிருஷ்ணனா? யாரவன்? வேண்டுமானால் அவனை இங்கு வந்து பார்த்துச் சொல். நான் ஏன் வரவேண்டும்?” என்று கூறி மறுத்துவிட்டார் என்றார் நாரதர்.

அதைக் கேட்டுக் கொண்டே வந்த பலராமனின் விழிகள் சிவந்தன.

“கிருஷ்ணா! நீ அழைத்து வர மறுத்தவன் யார்? சொல். அவனைக் கட்டி இழுத்து வருகிறேன். வெத்துடன் சொன்னார் பலராமர். விஷயமாகச் சொன்னான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.

“கடற்கலையில் ஒரு குரங்கு இருக்கிறதாம். அது தன்னை ஆஞ்சநேயர் என்று சொல்லிக் கொள்கிறதாம். அதைத்தான் நான் அழைத்தேன். பதிலைத்தான் இப்போது தாங்களே கேட்டீர்களே!”

“அப்படியா! நான் கொண்டு வருகிறேன் அந்தக் குரங்கை” என்று கூறிக் கிளம்பினார் பலராமர். நேராக கடற்கலையில் ஐபத்தில் ஆழந்திருந்த அனுமாரை நெருங்கினார். உரக்கக் கனைத்தார் இயானத் திணிந்து மீண்ட அனுமார் பலராமனைக் கண்டார். “ஆஞ்சநேயர் என்று கூறிக் கொள்ளும் குரங்கு நீதானா?” “ஆம், நான் நான் ராம பக்க ஆஞ்சநேயன், தாய்கள் யாரோ?” பணிஷ்டன் கேட்டார் அனுமார்.

“நான் பலராமன்”

கம்பீரமும், பெருமையும் தோன்றக் கூறிய பலராமன், மேலும் தொடருமுன் இடி இறங்கியது கண்ணத்தில்!

“பளிர்ந்து கன்னத்தில் விழுந்த அறையின் வேகத்தால் நிதானம் இழந்து கடுமாரிய பலராமனை உலுக்கினார் ஆஞ்சநேயர்.

“யாரடா நீ? பலராமனா? என்ன பலமுண்டு உன்னிடம்? என் ராமனை விட நீ பவசாலினா? போய் மரியாதையாக உன் பெயரை மாற்றிக் கொண்டு வா” கடுங்குரலில் கூறினார் அனுமார். அவருடைய பிடியில் இக்குழுக்காடிய பலராமர் மீண்டும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் கண்டார்.

“என்ன அண்ணா? கன்னம் வீல்கியிருக்கிறது? என்ன ஆயிற்று? ஆஞ்சநேயர் எங்கே?” என்றான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன், வாய் திறந்து போ



பொய், பேச்சு இரண்டுமே நெருங்கிய உறவினர்கள்.



முடியாத வலியிலும், நடந்ததை விபரித்தார் பலராமர். "ஆட்டா, தவியாகப் போகலாமா? வீரர்களைத் துணைக்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கலாம் அல்லவா?" ஆறுதல் சொன்னான் கிருஷ்ணன்.

மீண்டும் வீரர்களோடு விவம்பினார் பலராமர். வீரர்களைக் கண்டதும் முழங்கிவிட்டார் அனுமார். வாலைச் சுழற்றிப் பலராமனைப் பிணித்தார் வீரர்களைக் கைகவரலும், கால்கவரலும் அடித்துக் துவம்சம் செய்தார். வாலை சுற்றி விடுகிறார். பலராமர் தரத்தில் சென்று விழுந்தார். மாண்டவர் போக மீதி வீரர்கள் தப்பி ஓடினர். நடந்ததை அறிந்தார் ஸ்ரீகிருஷ்ணன். பலராமருக்குத் தன் வலிமையின் மீதான கர்வமும், இருஷ்ணனின் அண்ணன் என்ற கர்வமும் ஓடி மறைந்திருந்தன.

அண்ணா, அப்படியானால் அது ஆஞ்சநேயர்தான் போலிருக்கிறது. ஒன்று செய்யுங்கள் மீண்டும் அந்தக் குரங்கிடம் சென்று. 'ஸ்ரீராமச்சந்திர ஸூர்த்தி அழைக்கிறார்' என்று சொல்லுங்கள். அது கட்டாயம் வரும்" என்றான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன். பலராமருக்கு நடுக்கம் குறைவவில்லை. துணைக்கு நாரதனையும் அழைத்துக் கொண்டு ஆஞ்சநேயரை நாடி நடந்தார் பலராமர்.

இருவரையும் கண்டதும் மீண்டும் முழங்கினார் அனுமார். பலராமரின் நடுக்கம் அதிகப்பட்டது. இருந்தாலும், "உன்னை ஸ்ரீராமச்சந்திர ஸூர்த்தி அழைக்கிறார். எங்கனோடு வா" என்றார் பலராமர்.

ஸ்ரீராமரின் நாமத்தைக் கேட்டதும் ஆஞ்சநேயரின் சிவம் தணிந்தது. வரங்குவித்து அவர்களை வணங்கிய ஆஞ்சநேயர் "முன்பே இதைச் சொல்லியிருக்கக் கூடாதா? விணரக அடிபட்டார்களே!" என்று கூறியவராக அவர்கள் இருவரையும் தனது தோளில் ஏற்றிச் கொண்டு நடந்தார். பலராமரின் வியப்பு உச்சமடைந்தது. தனது கர்வத்தையும் பலராமரின் கர்வத்தையும் நீக்கிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன், பாமரின் மமலையை எப்படி விவக்கிப் போகிறான் என்று ஆவனில் இருந்தார் நாரதர்.

மாமலையை அடைந்ததும் நீழிறங்கினார்கள். இருவரும் "ஆஞ்சநேயரே! சற்றுப் பொறுங்கள் தங்கள் வருஷையை ஸ்ரீராமச்சந்திர ஸூர்த்தி விடம் தெரிவித்து அழைத்து வருகிறேன்" என்று கூறிவிட்டு உள்ளே சென்ற நாரதர், கிருஷ்ணனிடம் அனுமரின் வருஷையைக் கூறினான். உடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணன் "நாரதரே! ராமனை மட்டும் பார்த்து ஆஞ்சநேயர் திருப்தி அடையமாட்டார். சிதையுடன் பார்க்கவே விரும்புவார். எனவே, சத்தியபாமலையை வேதயாக அலங்காரம் செய்து வரச் சொல்லுங்கள்." என்று சொன்னார்.

★ தர்மம் கொடுப்போரைத் தடுத்து நிற்காதே. ★

கிருஷ்ணன் சொல்லியனுப்பிய செய்தியைக் கேட்ட பாமா, நன்றாக ஒப்பனை செய்து கொண்டு அவங்கார தேவனதமாக வந்தாள் பட்டா டேர்பமாக சபைக்கு வரும் ராஜகுமாரிணைப் போன்ற அவளின் தோற்றத்தைக் கண்ட கிருஷ்ணர் சொன்னார். " பாமா! உன்னைப் பார்த்தால் சீதை என்று அனுமன் நம்ப மாட்டார். நீ போய் இந்தத் தோற்றத்தை மாற்றிக் கொண்டு சீக்ரீரம் வா! "

சந்தியபாமா அதிர்ந்து போனார். விழைந்து சென்று ஒப்பனையைக் களைந்து விட்டு மீண்டும் அவைக்கு வந்தாள். இப்போதைய தோற்றம் அசோகவாணத்தில் இருந்த சீதைணைப் போன்று, டேரக வடிவாகத் தென்பட்டது. ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு கோபம் வந்தது. " பக்தனுக்கு எவ்வாறு திரிணைம் கொடுப்பது என்பது உனக்குத் தெரியவில்லையே! அனுமனை இதற்கு மேலும் காக்க வைக்கக் கூடாது. ரரி, நாரதரே? ருக்மணியிடம் சொல்லி அவளை அழைத்து வாருங்கள் " என்றான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்.

நாரதர் கூறிய செய்தியைக் கேட்டாள் ருக்மணி " என்ன பக்த ஆஞ்சநேயன் வந்துள்ளானா? இதோ வருகிறேன் " என்று பூரிப்பும், கருணையும் விளங்க அவைக்குள் நுழைந்தாள் ருக்மணி. எவ்வித யினை யான அவங்காரரின்று அருள் விளங்கும் பார்வையும், மகிழ்வு தரும்பும் முகரமாக வந்த ருக்மணியின் கோற்றம் கிருஷ்ணனுக்கு நிறைவேளித்தது. பாமாவின் விழிகளுக்கே ருக்மணி சீதையாகத் தெரிந்தாள்.

அதை அறிந்து, கிருஷ்ணரின் அனுமதியோடு அனுமாரை உள்ளே அழைத்து வந்தார் நாரதர். உள்ளே நுழைந்த ஆஞ்சநேயர் ருக்மணியையும், கிருஷ்ணனையும் சீதையும் ராமனுமாகக் கண்டார். மயிர்க் கூச்செறிந்தார். கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகிற்று. " ஐயலே சரணம்! அவ்ணையே சரணம்! ஸ்ரீராம, ஐயராம, ஐயஐயராம! " என்று பரவரமாகத் தொழ்து வலம் வந்து வணங்கினார். எல்லையற்ற பேராவந்தம் அடைந்துவராகி விடைபெற்றுப் போனார்.

சக்யபாமாவின் கர்வம் ஒடுங்கியிருந்தது. " என்னுடைய பிழையை உணர்ந்தேன் " என்றாள் கல்கலமுடன் " வருந்தாதே பாமா! உன் தவறை உணர்ந்தபோதே உன் களங்கமும் உன்னை விட்டு விவகிவிட்டது " என்றான் ஸ்ரீராமனாகத் தோற்றமளித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன்!

" அரியாமல் செய்த பிழைகளை அறிந்து வருந்தும்போதே, அவை மன்னிக்கப்பட்டு விடுகின்றன " என்று ஸ்ரீராமவின் வாக்ஷக, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் கூறக்கேட்டு மெய்மறந்து நின்றார் நாரதர்!

தொகுப்பு: சந்திரிபான் ஆச்சிரமம்



பகைவனை எதிர்க்கும் ஆயுதம் அன்பு ஆகும்.



## லண்டன் பயணம்



**திரு. ஆறுதிருமுருகன் அவர்கள்** லண்டனில் வசிக்கும் தமிழ் மக்களின் அழைப்பை ஏற்று சமயச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றுவதற்காக ஆனிமாத நடுப்பகுதியில் லண்டனுக்கு பயணமாகின்றார். சமயத்திற்காகவும், தமிழறிசாகவும் தன்னை அர்ப்பணித்து தன்னலமற்ற தொண்டு புரிந்து வருகின்ற ஆறுதிருமுருகன் அவர்கள் இன்று எமது மாஸ்டத்தில் மட்டுமன்றி எமது நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இருந்து வருகின்ற அழைப்புகளை ஏற்று நிறப்புச் சொற்பொழிவு

களை வழங்கி வருகின்றார். தற்பொழுது கடல் கடந்து சென்று தன்னுடைய சொற்பொழிவினை வழங்கவுள்ள அவருக்கு சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவத்தை பண்பாட்டுப் பேரவை தனது மகிழ்ச்சியினையும் பாராட்டி வரையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றது.

திரு. ஆறுதிருமுருகன் அவர்கள் சந்திதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டு வருகின்ற அன்வதானப்பணியின் முக்கியத்துவத்தையும் அதன் சிறப்பையும் நன்கு விளக்கிக்கொண்டவர் மட்டுமன்றி இந்தப் பணி எந்தக் குறையுமில்லாது தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பதற்காக தன்வாலான அனைத்து பங்களிப்புகளையும் வழங்கி வருகின்ற ஒரு பெருந்தகை. அது மட்டுமன்றி இந்த அன்வதானப் பணியின் சிறப்பை பல இடங்களிலும் எடுத்துக்கூறி ஏனையவர்களையும் அப்பணியில் ஈடுபடுமாறு தூண்ட வருவதையும் நாம் அறிய முடிகிறது.

எமது பேரவையினுடைய அனைத்துச் செயற்பாடுகளிலும் ஆலோசனைகளையும் ஒத்துழைப்புக்களையும் வழங்கி எமக்கு வழிகாட்டி வருகின்ற ஒரு பெரியார். எமது வாராந்த வெள்ளி நிகழ்வு, உற்சவகால நிகழ்வு, சந்திரஷ்டுகால நிகழ்வு, திருவாசல் விழா, மயில்வாகன சுவாமிகளின் குருபூசைத்தின்று விழா என்பவற்றிலெல்லாம் பங்குபற்றி எமது பேரவைக்குடும்பத்தில் ஒருவராகவே ஆகிவிட்டார். அவரது பயணம் பயனுள்ளதாகவும், சிறப்பாகவும் அமைய வேண்டுமென்றும் அவரது சமயப்பணி மேலும் வளரவேண்டுமென்றும் பேரவையினர் மன நிறைவுடன் வாழ்த்துகின்றனர்.

பேரவையினர்



பெருமையும் சிறுமையும் வாயால் வரும்.



# அளவிலாத பெருமையர்

செங்கிழார் கவாயிகள் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம் செந்தமிழ்க் காப்பியங்களில் தலை சிறந்த நூலாகும். அன்பும், பணிவும், பக்சிரும், தொண்டும், தீபாகமும், வீரமும் நிறைந்த சிவசுடியார்களின் வரலாற்றைக் கூறும் நூல் ஆகையால் இதனை மாக்கதை எனவும் அழைப்பர். பெரியபுராணம் ஒரு வரலாற்று நூல், வாழ்வாய் குவாற்றந்த சான்றோர்களின் சரிதநூல். பக்திச்சுவை நலம் பாவிக்கும் பெருநூல், இன்ப அன்பினை இடையறாது விளைவிக்கும் இன்தமிழ் மறை நூல் எனப்பல வகையாகப் பாராட்டப்படுகின்ற நூல் ஆகும். பெரியபுராணத்தை அருளிய செங்கிழார் பெருமான் கல்வியில் வல்லவராக இருந்தது போலவே, சிவ நெறியில் சிறந்த கலந்த கடுபாடும் கொண்டிருந்தார். அருள் படைத்த மனத்தை உடையவராக விளங்கினார். பக்திச்சுவை சொட்டச் சொட்டப் பாடும் கவியரசராக விளங்கினார், சிவத்திலும், நோன்பிலும், செறியிலும், ஆரா அன்பிலும், அறிவிலும், அருளிலும் சிறந்து விளங்கிப் பக்தியையும் கொண்டு வழுகியவர்களைப்போ செங்கிழார் பாடினார்.



இறைவன் வாழ்விடம் அடியார்களில் உன்மம் என்பதால் தொண்டர்களின் பெருமை பேசுவதற்கு பெரியது என்பதை 'தொண்டர் தம் பெருமை பேசவும் பெரிவே' எனத் தமிழ் மூதாட்டி ஓவையாரர் குறிப்பிடுகிறார் ஆன்மாவைப் பிடித்திருக்கின்ற மவங்கள் நீங்கி ஆன்மா இறைவனை அடைவதற்கு சிவாலய வழிபாடும் சிவசுடியார் வழிபாடும் ஆனை செய்யும் என்பதை

“மாலற நேய மனித்தவர் வேடமும்  
ஆலயத் தாழும் அரணைத் தொழுமே”

எனச் சிவநாசனபோதம் பன்விரண்டாம் குத்திரம் கூறுகின்றது. அடியார்களேடு இவ்வளவி இருத்தவே ஆன்மாவை அடையச் சிறந்த வழி என்பதை “அடியார் நடுவுள்ளிருக்கும் அருளைப் புரியாய்” என



தத்துவ நூலிக்கு உலகில் முன்பயில்லை.



மனிவார்த்தையாகிய திருவாசாம் குறிப்பிடுகிறது. சூரியனுடைய வெப்பத்திலும் பார்க்க சூரியனுடைய வெப்பத்தை தன் அகத்தே இழந்து வைத்திருக்கும் மணலின் ஒரு அதிகமாக இருக்கும். இவ்வாறு இறைவனுடைய திருவருளிலும் பார்க்க இறைவருளைத் தன் அகத்தே பெற்று வைத்திருக்கும் விவஷயங்களின் அருள் உயர்வானது என்பதைப் பின்வரும் நீதி வெண்பா பாடல் நிரூபண விளக்குகிறது.

ஈசனெழிர் தின்றாலும் ஈசனருள் பெற்றுயர்ந்த

தேசரெதிர் நிற்பதறிதாமே - தேசவளர்

செங்கநிரவன் முன நின்றாலும் செங்கநிரவன் கிரணம்

தக்கு மணல் நிற்பதறிதே காண்.

சேக்கிழார் பெருமான் பெரிய புராணம் ஆறிய பெருங்காப்பியத்தைப் பாடுவதற்கு முடிவாக கந்தரமூர்த்தி கவாடிகளின் கிருத்தொண்டர் தொகையும், வழி தூலாக நும்பியாண்டார் நூல்களின் கிருத்தொண்டர் நிருவந்தாதிதும் ஆதாரமாக இருந்தன இரண்டாமுலோத்தங்க சோழ மன்னரின் (ஆதபாயச்சாழன்) அரச சபையில் அருண்மொழித் தேவராகிய சேக்கிழார் முதல் அமைச்சராக இருந்தார். அரசன் சீவகசிந்தாமணி போன்ற சிற்றின்ப இலக்கியத்தில் சுடுபாடு கொண்டு கவனப்பதை அறிந்த சேக்கிழார் அரசனுக்கு சிவனடியார் களின் வரலாற்றைச் சுருக்கமாக விளக்கினார். ஆதபாயச்சாழன் சிவனடியார்களின் வரலாற்றை விரிவாகப் பாடித்தருளும்படி சேக்கிழாரை வேண்டிக் கொண்டான். இறைவனே உள் நின்று உணர்த்த சிவ்வைக்குச் சென்று சேக்கிழாருக்கு ஆடவல்லவனே " உயகெலாம் " என்று அடி ஏறித்தன் கொடுக்க திவ்வையிலே ஆயிரங்கால் மண்ட பத்திலே இருந்து பெரிய புராணமாகிய பெருங்காப்பியத்தைப் பாடினார். பெரியபுராணம் பாடி முடிந்ததும் இரண்டாம் குமலாத்துங்க சோழமன்னன் சேக்கிழாரைப் பட்டத்து வாணையிலே ஏற்றி தானே அவருக்குச் சரமளர விதி ஊர்வலம் வரச்செய்து கௌரவித்தான். திவ்வையாழ் அக்கவர்களில் ஒருவரும் சித்தாந்த அட்டகத்தை அருளியவருமாகிய உரபதி சிவாச்சாரியார் சேக்கிழாருக்கு ஒரு தாவிப்புராணம் பாடியுள்ளார். " பக்திச் சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடும் கவி வல்லவ " என இத் நூலில் சேக்கிழாரைப் போற்றுகிறார். மாதவச் சிவஞான கவாடிகளும் " தூக்கு நீர்கிருத்தொண்டர்தொடை விர்வாககினார் சொல்ல வல்ல பிரான் " எனச் சேக்கிழார் பெருமான்ைப் போற்றிக் குறிக்கின்றார்.

ஐப்பியர்வற்ற பெருமை உடையவர்கள் சிவனடியார்கள் என்றும் அவர்களுடைய பெருமை சொல்வதற்கு அரியது என்றும், உள் நின்று



பணத்தால் முடியாததை மனதால் செய்பவாம்.



உணர்த்தும் ஆசையில் காரணமாக அவர்களின் வரலாற்றைத் தான் பாடுகிறேன் என்றும் அடக்கத்தோடு சேக்கிழார் கூறுவதை பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் விளக்குகிறது.

அளவில்லாத பெருமையராகிய  
அளவில்லா அடியார் புகழ் கூறுகேள்  
அளவு கூட உரைப்பரிதாயினும்  
அளவில்லாசை தூர்ப்ப அறைகுவேன்.

திருக்கூட்டர் சிறப்பு என்னும் பகுதியில் உள்ள பாடல்கள் சிவனடியார்களின் தன்மையை எடுத்து விளக்கும் பாடல்களாக அமைந்தன. தள்ளை குற்றமற்ற உடம்பிலே பூசப்படும் கிருமீறு எவ்வாறு சிவப் பொய்வைத் தருகிறதோ அவ்வாறு அகழும் புறமும் தூர்மையானவர்கள் சிவனடியார்கள் என்பதை

மாசிலாத மணிதிகழ் மேனி மேல்  
பூச நீறு போல் உள்ளும் புனிதர்கள்  
தேசுவாலெக்திசையும் விளக்கினார்  
பேச ஒண்ணாப் பெருமை பிறங்கினார்.

எனப் பெரியபுராணம் விளக்குகிறது. நல்விவையையும் தீவிவையையும் சமமாக நோக்குகின்ற இருவினை ஒப்பு நிலையில் நின்றவர்கள் சிவனடியார்கள். இவர்கள் இறைவனிடம் எதையும் வேண்டி நிற்பதில்லை. சிவனடியார்களுக்கு எந்தக் கொடுக்க வேண்டும் எப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது இறைவனுக்குத் தெரியும். அன்பு வாய்ப்பாட்டு இறைவனை வணங்குவதிலேயே இவர்கள் பேரின்பத்தைக் காண்பார்கள் இதனை

கேறும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்  
ஒடுஞ் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்  
கூடும் அண்டினில் சும்பிடவே அன்றி  
வீடுந் வேண்டா விறலின் விளக்கினார்.

எனப் பெரியபுராணம் விளக்குகிறது.

பெரிய புராணத்தில் அரசியல், பக்தி, தெரண்டு, நியாகம், மனையறம், வீரம் ஆகிய அனைத்தும் கூறப்படுகின்றன. சிவனடியார்களின் கோலம் தவக்கோலமாகவும் அருட்கோலமாகவும் இருக்கும். உருத்திரனுடைய கண்களிற்கு சமனாகப் பொற்றப்பதும் உருத்திராக்கம் சிவ சிவன்குடலில் ஒன்றாகும். சிவனடியார்களின் கழுத்தில் இருப்பது



அற்ப ஆசை கோடி தத்துவத்தைக் கெடுக்கும்.



உருத்திராட்சம் அவர்கள் அளித்திருக்கும் ஆண்ட கந்தையே நெஞ்சில் இருக்கும் பாரம் முழுவதும் இறை நினைப்பு அவர்களுடைய உள்ளத்தில் கருணைமழை பொழியும் நரம் இருக்கும். இதேபோலச் சாண் நான்மை வீரமும் இருக்கும். இதனைப் பெரியபுராணம் பிள்ளையாராய சித்திரிக்கின்றது.

ஆரய்கண்டிவை ஆண்டயல் கந்தையே  
 பாரம் சரன் பணி அனதொன்றிலார்  
 ஈர அன்மீனர் மாறுங் குழையிலார்  
 வீரம் வண்ணால் விளர்ப்புத் தகையதோ?

### பெரிய புராண அரதியல்

“ நான்மை கொள் சைவநீதி விளங்கும் உலகமெல்லாம் ” என்ற வாக்கிற்கு உதாரணமாக நீதி நெறி தவறாது ஆட்சி புரிந்த மனு நீதி கண்ட சோழ அரசனின் வரலாறு பெரிய புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. தன்னுடைய ஒரேயொரு பிள்ளையிலும் பார்க்க தர்மம் தவறாத அரசன் என்ற பெயர் தனக்கு இருந்தால் போதும் என்ற நினைப்போடு மனது பிள்ளையைக் தேர்க்காலில் இட்டு நெரிக்க முற்பட்ட அரசனின் தர்மத்தை முன்வைத்து ஆட்சியை நடத்தும் சிறப்பை பின்பரும் பெரியபுராணப் பாடல் விவக்குகிறது.

ஒரு மைந்தன் தன்குலத்துக்குள்ளாவென்பதுமுனரான்  
 தருமம் தன்வழிச் செல்கை கடவென்று தன் மைந்தன்  
 மருமம் தன் தேராழி உர ஊர்ந்தான் மனு வேந்தன்  
 அருமந்த அரசாட்சி அளிதோ? மற்றெளிதோ! தான்.

பெரிய புராண அடியார்களின் பல அரசர்களுக்கி வகுதிரைகள். சேரமான் பெருமாள் நாயனார், ஐயடிகள் காடவர்கோன், திண்டிவூர் நெடுமாறன் போன்ற அரசர்களின் ஆட்சிச் சிறப்புகள் பெரிய புராணத்தில் சித்தரிக்கப்படுகிறது. பெரியபுராணம் அரதியல் நாவாக ஸ்ரீமங்கலத்தோடு அரசனின் நெறிமுறை பற்றியும் பேசுகிறது. தனது குடிமக்களை நல்ல முறையில் காப்பாற்றும் அரசனை மக்கள் அனைவரும் தெய்வமெவ வழிபடுவார்கள். என்பதை

முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு  
 இறையென்று லைக்கப்படும்.

எனத் தமிழ் மறையாகிய திருக்குறள் கூறுகிறது. குடிமக்களின் நன்மையைக் கருதி அங்குடிமக்களைத் தழுவி நல்லாட்சி செய்யும் அரசனது நடவடிக்கையை மக்கள் தலைமேல் ஏற்று அதன் படி நடப்பார்கள் என்பதை

★ ஒன்றும் தெரியாதவனுக்க, எதிலும் சந்தேகமில்லை. ★

குடிதழீஇக் கோல் ஓக்கம் மாநில மன்னன்  
அடிதழீஇ திறும் உலகு

எனத் திருக்குறள் எடுத்து இயம்புகிறது. நாட்டு மக்களை தனது உயிர் போலக் காப்பவனே மன்னன் என்பதையும், தன்னாலும், தனது படைகளாலும், பணகவர்காலாலும், கள்வராலும், வேறு உயிர் களாலும் மக்களுக்குத் தீமை எதுவும் ஏற்படாமல் காப்பவனே அரசன் என்பதைப் பின்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் தெளிவாக்குகிறது.

மாநிலங்காவலனாவான் மன்னுயிர்காக்குங்காவல  
தானதஹுக்கிடைபுறு தன்னால் தன் பரிசனத்தால்  
உணவிகு பணகத்திறத்தால் கள்வரால் உயிர் தம்மால்  
ஆனபயம் ஐந்தும் தீர்த்ததற்காப்பான் அல்லவோ?

சேரமான் பெருமான் நாயனாரும், வெய்யப்பொருள் நாயனாரும் சில நின்னங்களில் ஒன்றாகிய திருநீற்றுக்கு அளித்த மதிப்பை பெரிய புராணத்தில் காணலாம்.

### பெரிய புராணத்தில் வீரம்

இறைவனுடைய திருவருளுக்கு முழுமையாகப் பாத்திரமாக இருந்த சிவனடியார்களின் உள்ளத்திலே வீர உணர்வு வீறிட்டுப் பொங்கி எழ்ந்தது தெய்வபலம் உறுதியாக இருக்கும் வரை அழியாததைக் கண்டு அஞ்சவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற உணர்வோடு 'இவர்கள் வாழ்ந்தார்கள், உலக நாடுகளில் 'அரசனது ஆணை தெய்வத்தின் ஆணை என்ற' கொள்கை நிலவிய பொழுது அப்பரடிகள் அரசனது ஆணையைத் துச்சமென மதித்து 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்' என வீரமுழக்கம் செய்தார். முடியாட்சிக் கொள்ளைக்கு எதிராக போர்க் குரல் எழுப்பிய வீர புருஷர்களில் அப்பர் பெருமான் முதன்மையானவராகக் காணப்படுகின்றார். 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்' என இவர் வீர முறக்கம் செய்து பல்லவ அரசனின் ஆணைக்கு எதிர்ப்புக் குரல் கொடுக்கார்.

நம்பியாரூரர் இறைவனைப் பரவையாடிகள் நூதன அனுப்பிய லைப் பொறுக்காக ஏயர்கோள் கலிக்காம நாயனார் சுந்தரர் மீது வெறுப்புக் கொண்டார். எல்லையற்ற துயரத்துடனிருந்த ஏயர்கோளுக்கு சூலைநீராய் ஏற்பட்டது. கலிக்காமருடைய கவனிலே தேவன்றிய இறைவன் 'உன்னை வருத்தும் குலை, வந்தொண்டன் தீர்க்கில் அன்றி முந்துற ஒழியாது' என்று கூறினார். பாம்பரை அடிமையாகிய தலை



துன்பம் எல்லோரையும் திருத்தி விடும்.



குற்ற நோயை இறைவன் தானே அருள் செய்து தீர்க்காமல் தன்னால் ஆட்கொள்ளப்பெற்ற புதிய அடிமையைக் கொண்டா தீர்க்கப் போகிறார் என்று கோபமுற்ற கலிக்ஷம்பர் தனது கொள்கையை இறைவனுக்காகக்கூட விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இல்லாத சான்றாண்மை வீரத்தின் உயர்வு நிலையை "மற்றவன் தீர்க்கில் தீராதது ஐழிந்தெனை வகுத்தல் நன்றாய்" எனப் பெரியபுராணம் சித்தரிக்கிறது.

அன்பர்கட்கு அடாதன அடுத்த போது அந்த அடாத செயலை விலக்குவதற்காக எடுத்த கருவியை எறிபத்த நாயனார் கையில் எடுத்த பரக ஆகிய ஆயுதம் ஆகும். அங்குவது யாதொன்றும் இல்லை; அஞ்ச வருவதும் இல்லை என்பதே சிவவடிவார்களின் கொள்கை ஆகும். புகழ்ச்சோழ அரசனுடைய பட்டத்து யானை மதற்கொண்ட காரணத்தினால் வயது முதிர்ந்தவராகிய சிவகாமியாண்டாரின் பூக்கடையைப் பறித்துச் சிதைத்தது- எறிபத்தர் தனது ஆயுதத்தினால் பட்டத்து யானையைக் கொலை செய்தார். நல்லவர்களைக் காக்க எடுக்கும் கருவி பழிப்புக்குரியதல்ல என்பதை எறிபத்தர் வரலாற்றின் ஊடாக சேக்கிழார் உணர்த்துகிறார்.

மறைவார் உலகில் எங்கும் மன்னிய சைவம் ஓங்க  
அழுவீர் சடையான் அன்பர்க்கடாதன அடுத்த பொது  
முழையரி என்னத் கோன்றி முரண்கொட எறிந்து தீர்க்கும்  
பழமறை பரகந்தாய பரக முன் எடுக்கப் பெற்றார்.

என்று பெரியபுராணப் பாடல் இதனை விளக்குகிறது.

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்  
(விசியுரையாளர் - பாவலர் ஆகியவர் கலாசாலை)

"உலகக்கு மன அமைதி வேண்டுமானால், கிறிஸ்தும் குற்றம் காணாதே; யாரும் நமக்கு அந்நியர் அல்லர்! உலகம் முழுவதும் நமக்குச் செந்நுடையது" என்பது அன்னைபார் உலகிற்கு வழங்கிய இறுதி உபதேசமாகும்.



நன்பர்கள் துயரத்தை எளிதாக்குகிறார்கள்.



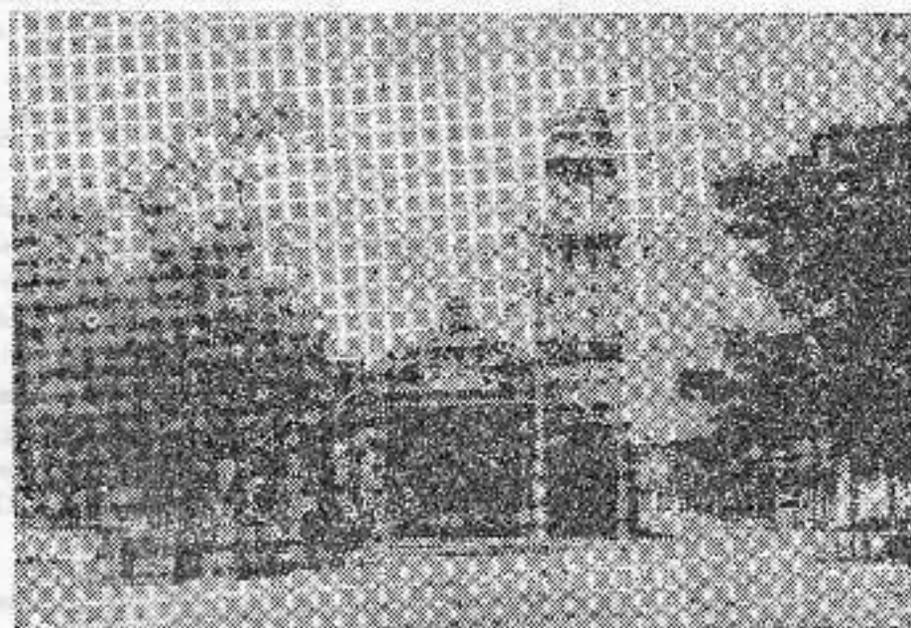
# சந்நிதியான்

சந்நிதியானின் புகழ்

கீரணவாய் மத்தியில் குளத்தால் ஒழுங்கையில் வசித்துக்கொண்டிருக்கும் திரு. முருகேசு இராசா அவர்கள் தனது இளமைக் காலத்திலிருந்தே சந்நிதியானை யீது அளவில்லாத பக்தியுடன் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

“ சந்நிதியான் ஒரு கண்கண்ட தெய்வம் அவரிடம் சென்று அவரைத் தரிசிக்காமலும், அவரைத் தரிசிக்கவரும் அடியவர்களுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் அன்னநானாபலிக்கு உதவியோடும் தன்னால் வாழமுடியாது. இவை இரண்டும் தனது வாழ்க்கையில் தவறாது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்ற காமகளாகவும் உள்ளன ” என்பதையும் எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

மேலும் கோயிலுக்கு விழாக்களில் மேற்கொள்ளப்படும் கேளிக்கை நிகழ்வுகளுக்காகவோ அவ்வது துதிப்போன்ற வேறு தேவையான காலகால நூல்கள் எல்லாவோ பணத்தைச் செலவு செய்கின்றோம் ஆனால் சந்நிதியானின் அடியவர்களின் பசிப்பிணியைப் போக்குவதற்காக செலவு செய்யப் படுகின்றது.



கண்ணிர்லாடாத துக்கம் உள்ளே உதிரம் வடிக்கும்.



உண்மையில் எமக்கு மனிதநேயவாதத்தினின்றும் ஒரு தர்மமாவும். என்ற நித்தர் கருத்தை தீரு. இராசா அவர்கள் வெளிப்படுத்தியது எமக்கு விவரமற்றும் அதே நேரம் அவர்மீது எமக்கு மிகுந்த மதிப்பையும் ஏற்படுத்துவதாக அனையத்தது.

ஆர் விருந்தோம்பல் செய்வதையோ அவ்வது இது போன்ற தர்மகாரியங்களால் செய்வதையோ மறந்து பணம் கோரிப்பதை மட்டுமே தமது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கருதி பலர் தின்று வாழ்ந்து வருகின்றனர். இத்தக்கால் கட்டத்திலும் தனது வரையறுக்கப்பட்ட வருமானத்திலிருந்து உண்மையான தர்மம் வது என்பதை உணர்ந்து அதற்கான தவறாது ஒரு தொகைப்பணத்தை செலவு செய்து கொண்டிருக்கின்ற திரு இராசா அவர்கள் ஒரு உயர்ந்த மனிதனாகவே எமக்கு தென்பட்டார்.

இவ்வாறு சந்திரியானின் அடியவர்களின் பசிப்பிணியைப் போக்குவதற்கு உதவியும் தோஷமாக அவருக்கேற்பட்ட அற்புத அனுபவத்தை அடியவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றோம்.

திரு. இராசா அவர்கள் சந்திரியான் ஆச்சிரமத்தின் மேற்கொள்ளப்படும் நித்திய அன்னதாவப்பணியை நன்கு உணர்ந்தவர் இதனால் அங்கே நடைபெற்று வருகின்ற அன்னதாவச் செயற்பாடுகள் எந்தக் குறைபாட்டில்லாது நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காக வறுமையில் மூன்றுக்கு மேற்பட்ட நடவடிக்கைகள் ஒரு ஹோஸ்டல் முறையில் குறிப்பிட்ட சில தொகையை ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகள் மேலாக தாங்கள் நேரடியாகச் சென்று கையளித்துவருகின்ற வழக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றார்.

1989-ஆம் ஆண்டு பங்குனிமாதக் கடைசியில் இவ்வாறு ஒரு தொகைப்பணத்தை ஆச்சிரமத்திற்கு கொண்டு சென்று ஒப்படைப்பதற்கு முற்பட்டார். ஆனால் அவர் அவ்வாறு வழமையாக ஒப்படைக்கின்ற தொகையிலும் பார்க்க குறைவான ஒரு தொகையையே ஒப்படைக்கக் கூடியதாக அந்தநேரத்தில் வேறு சில தேவைகள் அவருக்கு தடைபடாத அமைத்திருந்தது. வேறு என்ன செலவுகள் இருந்தாலும் சந்திரியானுக்கு வழங்க வேண்டிய குறிப்பிட்டவை அந்தத் தொகையை வழங்கும் போல ஆச்சிரமத்திற்கு வழங்குமாறு அவரது மனைவியும் அவருக்கு ஆலோசனை வழங்கினார். ஆனாலும் திரு. இராசா அவர்கள் அப்பொழுது வற்புடைய செலவுக்காக குறிப்பிட்டவை பணத்தை எடுத்தகிளால் சந்திரியான் ஆச்சிரமத்திற்கு வழமையில் வழங்குவதைவிட அவரவாசிப் பணத்தையே கொண்டு சென்று கொடுக்க முடிந்தது.

02 - 04 - 99 வெள்ளிக்கிழமை காலை 8 - 00 மலையை அண்டித்துக் கொண்டிருந்தது. சந்திரியான் ஆச்சிரமத்தின் சுவாமிகள்

☆ பெரிபேர் மெளண்ட் அன்பைப் பெருக்கும். ☆

மேகனதால் அவர்கள் அன்றைய வாயாந்த வெள்ளி நிகழ்வு, அனைத்த  
தொடர்ந்து அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய அன்னதானச் செயற்  
பாடு என்பவற்றினை வழமை போல செயற்படுத்தாததற்கான மூன்  
ஆயத்தங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார். அந்த நேரம் ஆச்சிரமத்தின்  
வெளிக்கதவைத்திறந்து சைக்கிளை உருட்டிக் கொண்டு யாரோ வானத்தை  
அவதானிக்கவர், அவரை உற்றுநோக்கினார் ஆம்! அது திரு. இராசா  
அவர்கள் தான்.

இராசா அவர்கள் வருவதைக்கண்ட மேகனதால் அவர்கள்

வணக்கம் வாருங்கள்! சில நாட்களுக்கு முன்பு தானே வந்தீர்கள்  
மறுபொழுது மீண்டும் வருகிறீர்கள் வன்ன சங்கதி என்று தனது  
வழமையான பாங்கில் அவரை வரவேற்றார்.

அதற்கு இராசா அவர்கள் எல்லாம் அவருடைய வேலை  
தான்... .. அவர்தான் என்னை இங்கே அனுப்பிவைத்துள்ளார்.  
என்று கூறிக்கொண்டு தான் சைக்கிளில் கட்டிவந்த அரிசி முடிச்சை  
இறக்குகின்ற செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டார். வழமையாக பணமாகவே  
தன்னுடைய பங்களிப்பை செய்கின்ற இராசா அவர்கள் அரிசி  
முடிச்சை, கொண்டு வந்திருப்பதை அவதானித்து மேகனதால்  
அவர்கள் யார் அனுப்பினார்கள்! வன்ன நடந்தது! என்று விளக்  
கமாகக் கேட்ட பொழுது

திரு. இராசா அவர்கள் "இரவு நித்திரையின் பொழுது  
சந்திரிமுருகன் வந்து தனக்குச் சேரவேண்டிய யிருதி அகிலையக்  
தண்டிடம் கொண்டுவந்து சேர்ப்பிக்குமாறு தனக்குக் கூறியது  
பற்றியும் ..... சில தினங்களுக்கு முன்பு வழமைக்குமாறாக  
ருவறந்த ஒருதொலைபு பணத்தை கொண்டு வந்து அன்னதானத்  
தீற்காக வழங்கியது பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்.

"இதெல்லாம் சந்திரியாணுடைய காரியம்" என்று அடிக்கடி  
சொல்லிக்கொண்டு அன்னதானப்பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்ற  
திரு. மேகனதால் அவரை இதுவும் சந்திரியாணுக்கும் இராசா  
அவர்களுக்கும் உள்ள கொடுக்கல் வாங்கல் தானே என்று, தனது  
மனதுக்குள் நினைத்தவராக தனது அன்றைய செயற்பாட்டில்  
மீண்டும் கூறு கூறப்பட்டு ஈடுபடத் தொடங்கினார்.

ஆம் எல்லாம் அவன் அநாமால் தானே நடக்கின்றது.

ஓம் மூருளி

திரு. ந. அரியநத்தினம்  
தொண்டையாறு.



அமைதிபாயிரு நீ எவ்வாயும் வாய்வித்தலாம்.



# 'ஞானபண்டித சேவாசுரபி'

1999 ஆம் ஆண்டு ஸைகாசிப் பெருவிழா 29 - 05 - 99 சனிக் கிழமை சந்திரியான் ஆச்சிரமத்தில் நல்வை ஆதின ருருமுதல்வர் ஸ்ரீஸுஸ்ரீ சோமசுந்தர பரமாம்சாரிய கவாபிகள் தலையையில், நடைபெற்றது. சந்திரியான் ஆச்சிரம ஸைவகவை பண்பாட்டுப் பேரவையால் இந்த வருடத்திற்குரிய விருது வைத்திய கவாநிதி சி. கதினரவேற்பிள்ளை அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. "ஞான பண்டித சேவாசுரபி" என்ற அந்த விருதினை பேரவையின் போஷகரும் வல்வை வைத்தீஸ்வர தேவஸ் தான பிரதமருருவுமாகிய பிரம்மஸ்ரீ ப. மனோகரக்குருக்கள் அவர்கள் வழங்கிக் கௌரவித்தார்கள்.

மேற்படி விழா சனிக் கிழமை காலை 9 - 00 மணியளவில் ஸ்ரீ செல்வச்சந்திரி ஆலயத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட விஷேட அபிஷேகத்துடன் ஆரம்பமாகியது. அபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து ஆலயத்தில் இருந்து ஊர்வலமாக கிரு. கதினரவேற்பிள்ளை ஐயா அவர்கள் ஆச்சிரமத்திற்கு அழைத்துவரப்பட்டார்கள். முறைப்படி தேவாரத்தடன் ஆரம்பமாகிய இந்த நிகழ்வில் சக்தியாசாமி சேவா நிலையத்தினரின் படினை நிகழ்ச்சி முதல் நிகழ்வாக இடம் பெற்றது. மேலும் சென்ற வருடம் "ஞானபண்டித கவாநித்தரி" என்னும் விருதுனைப் பெற்றவராவ செல்வி தங்கமலர் அப்பாக்குட்டி அவர்களால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட வாழ்த்து மடலும் சபையில் வாசிக்கப்பட்டது.

வடமராட்சியில் மட்டுமல்ல யாழ் மாவட்டம் என்று நோக்கினால் கூட சேவை நோக்கத்துடன் கடமைபாற்றுகின்ற உயர் நிலையில் உள்ள உத்தரோகத்தர்கள் என்று வரிசையில் நாம் சிந்திப்போமாக இருந்தால் அதில் கதினரவேற்பிள்ளை ஐயா அவர்களின் பெயரும் இடம் பெறும் என்பதில் எந்த சந்தேகமுமில்லை. அதிலும் வைத்தியத்துறை போன்ற மக்கள் பயப்பட்ட, மக்களின் துன்பங்களை நேரடியாக நீக்குகின்ற துறைகள் என்று பார்ப்போமானால் ஐயா அவர்களின் சேவையின் தன்மையையும், அளவையும் நாம் அனைத்துக் கூற முடியாது.

வைத்திய கவாநிதி கதினரவேற்பிள்ளை அவர்கள் தான் கடமைபாற்றிய எல்லா இடங்களிலும் தனது சேவையின் சிறப்பால் எல்லா மக்களினமும் அன்பிற்கும், மதிப்பிற்கும் பாத்திரமாக விளங்கி னார் என்பதை வாழ்த்துரை வழங்கிய பலரும் எடுத்துக் கூறினர். தற்

★ மனச்சாமிவில் நிதிபதியாக கடவுள் மட்டுந்தான் நுழையலாம், ★

பொழுது பருத்தித்துறை மாவட்ட வைத்திய அதிகாரியாக ஐயா அவர்கள் கடமையாற்றினாலும், இங் முகத்துடனும், அர்ப்பணிப்புடனும், காலம், நேரம் பார்க்காது சேவையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு வள்ளலாக செயற்பட்டுக்கொண்டிருப்பது அனைவரும் அறிந்ததே மேலும் யார் எந்த நேரத்திலும் சென்று என்ன உதவி கேட்டாலும் தனது கடமைக்கும் மேலாக சேவையாற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மாமனிதர் என்றே அவரைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறு சமூகத்தில் பெரியவர்களாக உயர்ந்தவர்கள் தாம் அதனை அடைய எவ்வாறு உழைத்தார்கள் என்பதை இன்றைய இளைஞர்களுக்கு நாம் எடுத்துக்கூற வேண்டும். இளைஞர்கள் அவற்றைக் கிரகித்து தாமும் அவ்வாறு உயர முயற்சிக்க வேண்டிவென்று நல்லைக்குழுதலவர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட, கருத்து கித்திக்க வேண்டிய கருத்தாக இருந்தது.

ஞானபண்டித சேவா சுரபி என்ற விருதுளைப்பெற்றுக் கொண்ட கலாநிதி கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் பதிலுரை வழங்கும் பொழுது பல கருத்துக்களைக் கூறினாலும் இன்று வரை தனது சேவைக்காலத்தில் பணமாக ஒரு சதம் கூட கையூடாக அல்லது லஞ்சமாகப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று கூறிய பொழுது அவரின் சேவையை மட்டுமல்ல அது ஒரு தூய்மையான சேவை என்பதையும் நாம் உரை முடிந்தது.

உண்மையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு தூய்மையான சேவையானருக்கு விருதுளை வழங்கியதன் மூலம் விருதுளைப் பெறுகின்றவர் பெருமை அடைகின்றார் என்பதை விட நாங்கள் அவரினால் பெருமைபடைகின்றோம் என்று பேரளையினர் கூறி வருகின்ற கருத்து கதிரைவேற்பிள்ளை ஐயா அவர்களுடைய வீடயத்திலும் பொருத்தமானதாகவே உள்ளது.

#### அரோகரா என்பதின் அர்த்தம்!

“ ஹர ” என்ற சொல்லுக்கு பாவங்களைப் போக்குவது என்று பொருள், ‘ ஹ ’ என்ற எழுத்து தமிழில் ‘ அ ’ என்ற வரும். ‘ ஹரஹர ’ என்ற சொல் தமிழில் ‘ அரோகரா ’ என்று வந்தது. சிவநாமங்களில் ‘ அர ’ என்ற சொல் உயர்ந்தது. ‘ அரஹர ’ என்று இடையறாது உச்சரித்தால் பாவங்கள் தொலையும்.

★ அகத்தகத அகற்றுவதே மனிதனின் முத்தகடமை. ★



உயர்திரு.

முத்துக்குமாரு மயில்வாகனம்  
கலாமிகளின் 14வது ஆண்டு  
குருபூசத்தின போட்டி பற்றிய  
விபரம் - 1999

மயில்வாகனம் கலாமிகளின் 14வது ஆண்டு குருபூச  
16-08-99 திங்கட்கிழமை சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில்  
நடைபெறும். மேற்படி குருபூசை தொடர்பாக வழமை போல  
மாணவர்களிடையே போட்டிகள் நடத்தப்பட உள்ளன.

- 1) குறட்பா அறிவுப்போட்டி      2) பேச்சுப் போட்டி

### பிரிவுகள்

பிரிவு I  
ஆண்டு 6 - 7

பிரிவு II  
ஆண்டு 8 - 9

பிரிவு III  
ஆண்டு 10 - 11

ஒவ்வொரு பிரிவினரும் ஒரு மாணவன் குறட்பா அறிவுப்போட்டி  
யிலும் பேச்சுப்போட்டியிலும் பங்குபற்ற அனுமதிக்கப்படுவர்.

பங்குபற்ற விரும்பும் மாணவர்கள் தாங்கள் கல்வி கற்கும் ஆண்டு,  
பிறந்த திகதி, பாடசாலை என்பவற்றின் விபரங்களை அதிபர் மூலம்  
அல்லது தமது பெற்றோர் மூலம் உறுதிப்படுத்தி 15-07-99 இறுதி  
முன் தபால் மூலமோ அல்லது நேரிலோ கையளிக்கலாம். விண்ணப்பி  
தும் மாணவர்களுக்கு போட்டி பற்றிய விபரங்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

போட்டிகள் 07 - 08 - 99 திங்கட்கிழமை சந்நிதியான்  
ஆச்சிரமத்தில் நடைபெறும்.

வெற்றிபெற்ற மாணவர்களுக்கு 16-08-99 இல் நடைபெறும் குரு  
பூசத்தினத்தில் பணத் தொகையும் பரிசீலனையும் சான்றிதழ்களும்  
வழங்கப்படுர்.

தொட்டியு கொள்ள வேண்டிய முகவரி :

குருபூசை போட்டிக்குழு  
சந்நிதியான் ஆச்சிரமம், தென்னகடமாளாறு.



புறநந்த பேச்சு அதிகம் வேலை செய்கிறது.



## போர்த்துகேயர் கால இலக்கியங்கள்

பாழும்பாள அரலின் வழிச்சிவாத் தொடர்ந்து அதாவது 16ம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்துடன் போர்த்துகேயர் காலம் தொடங்குகின்றது. எனினும் சமீபத்துத் தமிழ்ப் பததிகளில் இவர்களது ஆட்சிக்காலம் 37 வருடங்கள் மட்டுமே (1621-1658) என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். இக்கால இலக்கிய வளர்ச்சியின் போக்கினை தீர்மானித்த காரணிகளில் முதன்மையானது கிறிஸ்தவ சமயப் பின்புலமேயாகும். மதம் பரப்பும் பொருட்டு பிரான்சிஸ்கன் பெரினிக்கன் முதலிய மதஞ்ஞழியினர் இங்கு வந்து மக்களை மதம் மாற்றுவதில் தீவிரமாக முயன்றனர். அதே சமயம் தம் சக்திய நெறத்திற்குப் புறம்பாக எச்சமய வழிபாட்டையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதனால் இக்காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் கத்தோலிக்க சமய சார்புடைய வளவாகவே காணப்பட்டன. கத்தோலிக்க சமயத்தில் மக்களைச் சேர்ப்பதற்காக அவர்கள் முயன்ற போது சமூகத்தில் அடிப்படத்தில் உள்ளவர்களே அம்மதத்தில் சேர்ந்து கொண்டனர் இதனால் அவர்கள் தம் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்ட பொதுமக்கள் சார்புடைய இலக்கியங்கள் தோன்றின.

போர்த்துகேயர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட நூல்களில் முதன்மையானது ஞானப்பள்ளி என்றும் நூலாகும் பன்னூ இலக்கிய மாலை அடியொற்றி இந்நூல் செல்வதை அவதானிக்கவாம் பன்னூ இலக்கியத்தில் பள்ளி, மூத்தபள்ளி, பண்ணைக்காரன் ஆகிய சார்புத்திரங்களும் ஹெராலேமைத் சேர்ந்தவர்களாகவும் இளையபள்ளி ரோமாபுரியைச் சார்ந்தவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர் கிறிஸ்தவ வேதாசமத்தின் உண்மைகளை அறிவுறுத்தும் முயமாக கதைப்போக்கினை இடைமறித்து சமய போதனை செய்வது போல நூல் அமைந்திருக்கின்றது இத்தூலில் குயில் கூவல் என்னும் பகுதியில் 'போரண பாராளுநர் பிடுத்துக்கால் மலு வென்றன் பிறுதானம் வீசவே கூவாய் குயிலே' என்ற ஆசிரியரின் வாழ்த்து தமிழ் வாழ்த்தாற்று புலவர் தன் சமயத்தை இலங்கையில் பரப்புவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்ட போர்த்துகேய மன்னவையே வாழ்த்துகின்றார்.

போர்த்துகேயர் காலத்தில் எழுந்த இன்னொரு இலக்கிய வடிவம் அம்மாண ஆரும். சிவப்பதிகார காலத்திலிருந்து இவ்விவகிய

★ கர்மங்களின் தொகுதி பிறவிச் சூழல எனப்படும். ★

வடிவம் தமிழில் அறிமுகமாகி இருந்தது. போர்த்துகேயர் காலத்தில் பேதுருப்புவரால் அர்ச் யாகப்பர் அம்மாளை என்னும் நூல் எழுதப் பட்டது. பச்சினவப் பள்ளியிலே கிளாஸி என்னும் கிராமத்தில் அர்ச் ஜேம்ஸ் என்ற புனிதர் மீது இவ்வம்மாளை பாடப்பட்டது.

தொம் பிலிப்பு என்பவர் பாடிய ஞானானந்த புராணமும் இக் காலத்திற்கு உரியது ஆகும் இதே சமயம் ஹென்றி ஹென்றிக்ஸ் என்ற கவாயிகள் தமிழ் மொழியின் விளக்கத்தில் பொருட்டு பல சமய நூல் களையும் இலக்கண நூலையும் அகராதிவையும் எழுதி இருந்தார் என்று கூறப்படுகின்றது.

போர்த்துகேயர் காலத்தில் கோவதைக்கு அஞ்சி யாழ்ப்பா ணத்தை விட்டு தென்னிந்தியா சென்ற திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசரும் வரணி தில்லைநாதரும் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க வர்கள் ஞானப்பிரகாசர் இருவண்ணாமலை ஆதீனத்தில் தம்பிரான் ஆகத் திகழ்ந்த சோழ மண்டலத்தில் பலருக்கு சைவாகம உபதேசம் செய்தவர். சிவஞானசித்தியானுக்கு சிறந்த உரைநடையும் கண்டவர்.

திரு. கி. நடராசா

(சுதிரர், யா) உருப்பிடி எ. மி. கி. 1971)

## ஐ. நா. உறுப்புரிமை பெற்ற நாடுகள்

உறுப்பினர்	சேர்ந்த திகதி
புறாணி தாறுசலாம்	1984. 09. 21
பல்கேரியா	1955. 12. 14
பெர்கினோ பாசோ	1960. 09. 20
பர்மா	1948. 04. 19
புறண்டி	1962. 09. 18
பயலோரலியா	1945. 10. 24
கமரோன்	1960. 09. 20
கண்டா	1945. 11. 09
கேப் வேர்டே	1975. 09. 16
மத்திய ஆபிரிக்க குடியரசு	1960. 09. 20

தொடரும் ...



துன்பம் என்னோசரபும் திருத்தி விடுகிறது.



# Easy way to Learn English

## PART 17

1 Complete the Sentences. Use the words in the bracket. Use simple present or the simple past.

( ask - cook - Dream - erase - rain - shave - smile - stay - wait - walk - watch - work )

- (a) e.g It often rains in the morning. It ..... rained Yesterday.
- (b) I ... .. to school every morning. I ..... to school Yesterday morning.
- (c) Ranjith often ..... question. She ..... a question in class Yesterday.
- (d) I ..... T.V last night. I usually ..... T.V in the evening because to improve my English.
- (e) I usually ..... home at night because. I have to study. I ..... home last night.
- (f) Mala ..... her own dinner Yesterday night. She ..... his own dinner every evening.
- (g) I have a Job at the library. I ..... at the library every evening. I ..... there Yesterday evening.
- (h) When I am asleep, I often ..... I ..... about my family last night.
- (i) Naliny usually ..... for the bus at bus stop in front of her house. She ..... for the bus there Yesterday morning.



ஆறுமாதம் பிரயாணம் செய்து நடந்தால் முடியுமா?



- (j) The teacher ..... some words from the black board a couple of minutes ago. He used his hand instead of a Duster.
- (k) Gobal doesn't have a beard anymore. He ..... five days ago. Now he ..... every morning.

**2 Complete the Sentences. Use must use the expressions in the List.**

- (1) Close the door behind.
  - (2) go to medical College.
  - (3) have a drivers licence.
  - (4) have a library card.
  - (5) have a passport.
  - (6) Pay an in come tax.
  - (7) read English newspapers and mgazines.
  - (8) Stop.
  - (9) Study harder.
  - (10) Take one pill every six hours.
- (a) According to law, a driver .....
- (b) If a traffic light is red, a Car .....
- (c) If you want to check a book out of the library, You .....
- (d) Mohan has a Job in Colombo. He earns a good salary. According to the low, She .....
- (e) I failed the last two tests in my biology class. According to my professor, I .....

**S. Thurairajah**  
(English Tutor)



சிறிப்பும் அழகையும் வாழ்க்கையின் தேயுழர்கள்.



## ஆடி மாத வாராங்க நிகழ்வுகள்

**02 - 07 - 99** வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை: திரு. சி. சந்திரலிங்கம்

( பதிவாளர், நீதிமன்றம் பருத்தித்துறை. )

சொற்பொழிவு: ' தானமும் தவமும் '

வழங்குபவர்; திரு. மு. திருநாவுக்கரசு (ஒய்வுபெற்ற மாவட்ட நீதிபதி)

**09 - 07 - 99** வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை: திரு. சி. பத்மநாதன்

( உரிமையாளர் கனன் போட்டோ பிரதி நிலையம் )

சொற்பொழிவு.

' பரம் பொருளும் அதன் வெளிப்பாடும் '

வழங்குபவர்: சுவாமி சித்நாபானந்தா ( ஸ்ரீ சாரதா சேவாச்சிரமம் )

**16 - 07 - 99** வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை: திரு. நா. கணபதிப்பிள்ளை ( சின்னமணி )

( அச்சுவேலி )

விடயம்: ' வயலின் இசை '

வழங்குபவர்கள்: திரு. தம்பு சந்திரநாதன்

ஆர்மோனியம்: T. நெபேட்

தபேலா: P. அன்றா

மிருதங்கம்

S. துரைராஜா

மோர்சிங்: S. யசோதரன்

**23 - 07 - 99** வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை: திரு. சி. நாகலிங்கம் ( பேரவை உறுப்பினர் )

சொற்பொழிவு. ' வாழ்க்கையில் திருமுறை '

வழங்குபவர்: சைவப்புவலவர் கந்த சத்தியதாசன்

( ஆசிரியர் சண்டிலிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி )

**30 - 07 - 99** வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

# ஞானச்சுடர் - மாத வெளியீடு

## ஆடி - 1999

வெளியீட்டுரை: திருமதி புனிதவதி சண்முகலிங்கம் B. A.  
( Dip. in, E.d யா / உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி )

மதிப்புரை: திருமதி மங்கையற்கரசி சிற்றற்பலம்

( இளைப்பாறிய அதிபர் இராமநாதன் கல்லூரி )

## வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் ( 1999 ஜனவரி - ஒக்டோபர் ) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2000 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

## அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு :

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை.  
செல்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.